Stal je na vrhu sveta

Tomaž Rotar iz Lesc je osemnajsti Slovenec, ki je stal na najvišji točki sveta, 8848 m visokem Mont Everestu. Veliki podvig mu je uspel 16. maja letos.

stran 8

Roblekov dom

Obiskovalci gora so Roblekov dom na Begunjščici izbrali za najbolj priljubljeno planinsko kočo letošnjega leta.

stran 16

deželne novice

Časopis občine Radovljica, letnik 21, 22. septembra 2017, številka 12

Namesto z avtom na avtobus in na kolo

Danes se izteka letošnji Evropski teden mobilnosti; tokrat je potekal pod sloganom Združimo moči – delimo si prevoz. Tudi letos je občina organizirala mestni avtobus na relaciji med Radovljico in Lescami ter v četrtek tradicionalni kolesarski izlet.

Marjana Ahačič

Občina Radovljica se je tudi letos pridružila aktivnostim v okviru Evropskega tedna mobilnosti in od 16. do 22. septembra tudi letos organizirala mestni avtobus na relaciji Radovljica–Lesce. "Uporabo mestnega avtobusa testiramo že drugo leto zapored in vsi odzivi kažejo na to, da so ljudje nad njim zares navdušeni," je v torek, ko je na radovljiški glavni postaji tudi sam sedel na avtobus in se odpeljal na krožno vožnjo skozi Radovljico in Lesce, povedal župan Ciril Globočnik.

"Seveda načrtujemo, da bo v prihodnosti občina imela tudi redno mestno avtobusno linijo, z vozili, ki bodo verjetno manjša in na električni pogon in zato manj obremenjujoča za okolje. Projekta se bomo morali lotiti kmalu; prebivalstvo se stara, ljudje nimajo avtomobilov in za mobilnost potrebujejo javni prevoz," je še dejal Globočnik, ki pričakuje, da bi lahko mestno avtobusno linijo vzpostavili v roku petih let.

▸ 3. stran

Foto: Gorazd Kavčič

Energetska obnova vrtca končana

S krajšo slovesnostjo, ki ji je sledilo jesensko druženje otrok, staršev in zaposlenih, so v ponedeljek obeležili zaključek dveletne obnove vrtca v Kropi.

Foto: Karmen Korošec

Vrtec v Kropi je zdaj dokončno energetsko saniran.

Marjana Ahačič

Občina Radovljica je v letih 2015–2017 postopoma izvedla energetsko sanacijo stavbe vrtca v Kropi. Naprej so v vrtcu zamenjali stavbno pohištvo, lani je bila urejena kotlovnica na lesne pelete, letos pa so projekt zaključili s toplotno izolacijo fasade in podstrešja. Poleg tega je bila poleti urejena še pokrita terasa za najmlajše in nameščen pitnik.Skupna vrednost izvedenih del energetske obnove znaša približno 146 tisoč evrov.

Radovljiške vrtce – v ustanovo je vključenih sedem enot – od 1. septembra dalje lahko obiskuje največ 757 otrok, od tega 180 otrok prvič vstopa v vrtec. »Število oddelkov vrtca v šolskem letu 2017/2018 se v primerjavi s koncem preteklega leta zmanjšuje za en oddelek (41 oddelkov), bo pa mogoče za najmlajše, ki bodo med letom izpolnili minimalni starostni pogoj, odpreti dodaten oddelek v vrtcu v Lescah,« je pojasnila Karmen Korošec iz radovljiške občinske uprave.

Gradnja komunalne infrastrukture se začenja

Že v kratkem bo Občina Radovljica začela gradnjo sistema komunalne infrastrukture – vodovoda in kanalizacije – v Kamni Gorici in Lipnici. Župan Ciril Globočnik je namreč povedal, da je izvajalec že izbran in bo takoj, ko se izteče pritožbeni rok, začel z deli; po načrtih naj bi bila končana že letos. Občina za investicijo namenja pol milijona evrov; kanalizacija in vodovod v Kamni Gorici bosta preko povezovalnega vodovoda in kanalizacije Lipnica–Kamna Gorica navezana na primarno kanalizacijo in čistilno napravo Kropa. Tokratno javno naročilo obsega prvo fazo projekta: primarni vodovod in kanalizacijo od Lipnice do Kamne Gorice. Prihodnje leto sledi novo javno naročilo, in sicer izgradnja vodovoda in kanalizacije v naselju Kamna Gorica, pojasnjujejo na radovljiški občinski upravi.

OBČINSKE NOVICE

Desetletje po vodni ujmi

V ponedeljek je minilo natanko deset let od katastrofalnih poplav, ki so v radovljiški občini najbolj prizadele Kropo.

stran 2

KRAJEVNE NOVICE

Langusovi dnevi

Letošnja prireditev je bila v znamenju zaključka obnove Langusove kapelice v Kamni Gorici.

stran 5

MLADI

Za svoje cilje se vedno boriš sam

Leja Mauko in Jera Toporiš sta šolanje zaključili kot zlati maturantki.

stran 6

KULTURA

Iz Argentine v Radovljico

V Baročni dvorani je spet nastopil sloviti argentinsko-slovenski operni pevec Luka Debevec Mayer.

stran 11

Občinske novice

Slovesnost v spomin borcem

Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB Radovljica je pripravila tradicionalno spominsko slovesnost, posvečeno borcem, ki so skupaj z narodnim herojem Jožetom Gregorčičem pokopani v radovljiškem Grajskem parku.

Marjana Ahačič

Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB Radovljica je v petek pripravila tradicionalno spominsko slovesnost, posvečeno borcem, ki so skupaj z nekdanjim španskim borcem, poveljnikom prve grupe partizanskih odredov Slovenije, narodnim herojem Jožetom Gregorčičem - Gorenjcem pokopani v radovljiškem grajskem parku. Na tradicionalni proslavi, ki jo je vodil Andrej Kokot, so nastopili recitatorji OŠ A. T. Linharta s Suzano Adžič, Pihalni orkester Lesce in Moški pevski zbor Triglav Lesce - Bled. Padle so počastili tudi praporščaki s partizanskimi prapori, venec pa je k spomeniku položila tudi poslanka državnega zbora Irena Kotnik.

"Jože Gregorčič in tovariši so dali življenje, da se nacizem in fašizem ne bi nikoli ponovila. Danes pa imamo Charlottesville v Ameriki ali pa berlinske in pariške ulice, ki so bližje ..., ali pa kar zanikrn lokal v Ljubljani, kjer so nekoga pretepli samo zato, ker je črne polti. Je to dovolj blizu Sloveniji? Ali ni danes podobno, kot je bilo pred vojno? Se nismo ničesar naučili?" je v nagovoru zbrane nagovoril Andrej Kokot.

»Zgodovina je zapisana usoda. Če se iz nje ne učimo, se bo ponovila. Zgodovina poučuje vsak dan, ji pa primanjkuje učencev,« je povzel besede enega od partizanov.

Narodni heroj Jože Gregorčič je v grobnici v grajskem parku v Radovljici pokopan skupaj s 35 soborci.

"Zato pomnimo, kako so umrli tukaj pokopani junaki, kako in zakaj. Ne le danes, tudi ob dnevih, ko boste hiteli tod mimo. Upočasnite korak, spomnite se jih za hip, tukaj pokopanih in vseh padlih zato, da imamo danes svobodo."

Jože Gregorčič - Gorenjc, partizanski poveljnik, španski borec, je bil ubit 9. septembra 1942, ko se je skupaj s soborci Selške čete v eni od nemških ofenziv umikal v gozdove Jelovice. Po vojni so posmrtne ostanke Gregorčiča in tovarišev, padlih na Lipniški planini, pokopali skupaj s tistimi, ki so padli na Mošenjski planini januarja 1942, v skupinsko grobnico v bližini grajskega parka. Leta 1960 so jih prekopali v grobnico v grajskem parku, obelisk je zasnoval arhitekt Edvard Ravnikar.

deželne novice

ODGOVORNA UREDNICA:
Marjana Ahačič (marjana.ahacic@g-glas.si, 031/352-514)

UREDNIŠTVO:
Urša Peternel (pomočnica odgovorne urednice), Alenka Bole Vrabec, Kaja Beton, Matjaž Klemenc, Peter Kolman

ČASOPISNI SVET:
Blaž Trček (predsednik), Branko Fajfar, Sabina Felc, Breda Poličar in Samo Finžgar

DEŽELNE NOVICE (ISSN 1855-2927) – Ustanovitelj in izdajatelj: Občina Radovljica, Gorenjska cesta 19, 4240 Radovljica (sedež časopisa in uredništva). Pravice izdajatelja izvaja: Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, Bleiweisova cesta 4, 4000 Kranj (tel. 04/201 42 00, faks 04/201 42 13, info@g-glas.si, oglasno trženje 04/201 42 32).

Deželne novice izhajajo enkrat na mesec v nakladi 23.400 izvodov, brezplačno jih prejemajo vsa gospodinjstva in drugi naslovniki v občini Radovljica, priložene so tudi izvodom Gorenjskega glasa. Tisk: Delo, d. d., Tiskarsko središče. Distribucija: Pošta Slovenije, d. o. o., Maribor. Deželne novice so vpisane v Razvid medijev pod zaporedno številko 315. Nenaročenih prispevkov in pisem bralcev ne honoriramo. Pisma bralcev so omejena na največ 2000 znakov s presledki. Prispevke za naslednjo številko, ki bo izšla v petek, 13. oktobra 2017, morate oddati najkasneje do srede, 4. oktobra 2017.

Desetletje po vodni ujmi

Pretekli ponedeljek je minilo natanko deset let od katastrofalnih poplav, ki so v radovljiški občini najbolj prizadele Kropo. Neposredno škodo po poplavah sta občina in država odpravili v treh letih in delo nadaljevali s celovito in dolgoročno prenovo.

Marjana Ahačič

Letos mineva deset let, kar so Kropo prizadele hude poplave. / Foto: Gorazd Kavčič

Vodna ujma 18. septembra 2007 je močno prizadela območje radovljiške občine, najbolj pa krajevne skupnosti Kropa, Kamna Gorica, Lancovo, Begunje in Podnart. Brez škode na državni infrastrukturi je skupno ocenjena škoda na stavbah in gradbenih inženirskih objektih v občini Radovljica znašala več kot 830 tisoč evrov. Stroški sanacije pa so znašali 1,5 milijona evrov – občina je za obnovo namenila približno 900 tisoč, država (ministrstvi za kulturo ter okolje in prostor) pa brez vodnogospodarskih posegov 600 tisoč evrov. Kot poudarja župan Ciril Globočnik, so bila prva izvedena dela nastavek za to, da se je začela resna in sistematična obnova Krope.

Tri leta za sanacijo škode

Načrti za sanacijo neposredne škode po poplavah so bili v Kropi uresničeni v treh letih po ujmi, desetletje po tem, ko se je hudournik Kroparica silovito razlil po vasi in za seboj pustil opustošenje, pojasnjujejo na Občini Radovljica. »Obnovljena je bila državna cesta, sanirano vodno zajetje, del vodovodnega in kanalizacijskega omrežja, Gosposka ulica na levem bregu Kroparice, na novo urejen Plac, obnovljene zgornje fužine, nadomeščen Koruzni most, saniran kulturni spomenik Bodlajev vigenjc, urejena okolica vigenjca Vice in protipoplavno zaščitena Slovenska peč. Na celotnem odseku Kroparice in delu potoka Lipnica so bili izvedeni vodnogospodarski posegi. Ministrstvo za kulturo je vodilo obnovo fasad več stanovanjskih objektov.« Za sanacijo so namenili 1,5 milijona evrov – občina približno 900 tisoč, država pa 600 tisoč evrov, v kar niso všteti vodnogospodarski posegi.

Sledila je gradnja komunalne infrastrukture

Ob tem pa na Občini Radovljica še poudarjajo, da cilj odprave posledic vodne ujme v Kropi ni bila le sanacija neposredne škode, temveč celovita in dolgoročna prenova Krope. Občina je tako med letoma 2013 in 2016 izpeljala 6,6 milijona evrov vreden projekt izgradnje komunalne infrastrukture, v okviru katerega so med drugim zgradili novo kanalizacijsko omrežje in čistilno napravo v Kropi.

"Gradnjo primarne kanalizacije in čistilne naprave, ki sta bili končani v letu 2014, ter sekundarnega kanalizacijskega omrežja, končanega v letu 2015, sta poleg občine sofinancirala Evropski sklad za regionalni razvoj ter Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Vodna ujma je najbolj prizadela krajevne skupnosti Kropa, Kamna Gorica, Lancovo, Begunje in Podnart. Brez škode na državni infrastrukturi je skupno ocenjena škoda na stavbah in gradbenih inženirskih objektih v občini Radovljica znašala več kot 830 tisoč evrov, stroški sanacije pa so znašali 1,5 milijona evrov.

V letu 2016 je bila v Kropi končana obnova primarnega vodovoda ter ureditev nekaterih cestnih odsekov z rekonstrukcijo, preplastitvijo in tlakovanjem. Pri tem je bil upoštevan konservatorski načrt za prenovo za kulturni spomenik Kropa. Najzahtevnejši gradbeni posegi so bili izvedeni na cesti do vrtca, v Kotlu in Gosposki ulici. Sočasno sta bila v Kropi obnovljena dotrajani vodovod in javna razsvetljava," pojasnjujejo na občinski upravi. Med izvedenimi občinskimi naložbami so še obnova pritličja Klinarjeve hiše, zdravstvene postaje, otroškega igrišča, bazena in športnega parka pri osnovni šoli v Lipnici.

Nadaljevanje v Kamni Gorici

Projekt izgradnje komunalne infrastrukture Kropa bomo v letošnjem letu nadaljevali z gradnjo kanalizacije in vodovoda Kamna Gorica, ki bosta preko povezovalnega vodovoda in kanalizacije Lipnica–Kamna Gorica navezana na primarno kanalizacijo in čistilno napravo Kropa.

To jesen bo občina začela obnavljati še trg pred cerkvijo v Kropi – vrednost del je 100 tisoč evrov –, sledila bo obnova rak, ki jo prijavljajo za sofinanciranje v okviru projekta Arhitektura gorenjskih vasi, ter ureditev trga pred gostilno Pr' Kovač. V Klinarjevi hiši, kjer domuje Kovaški muzej, pa je načrtovana sanacija ostrešja in strehe.

"Kljub temu že danes lahko rečem, da smo ponosni na Kropo. Mislim, da je kraj zdaj varen pred poplavami. Je pa res, da je narava nepredvidljiva in da nikole ne moremo vedeti vnaprej, kakšna količina vode bo po strugi prišla v kraj. V zadnjem obdobju smo sicer sanirali tudi precej nabrežin, poskrbeli za redno čiščenje vodotoka tako da menim, da se katastrofa, kakršni smo bili priča leta 2007, ne bi smela ponoviti."

Sanacija Krope po vodni ujmi je bila končana v treh letih po poplavah, sledila je gradnja komunalne infrastrukture, ki se letos nadaljuje v Kamni Gorici. / Foto: Gorazd Kavčič

Občinske novice

Namesto z avtom na avtobus in na kolo

1. stran

Mestni avtobus je letos dnevno opravil deset krožnih voženj, vsak dan razen nedelje od 9. do 19. ure. Potek avtobusne proge je bil prilagojen lanskemu odzivu, saj so predvsem v Lescah želeli doseči boljši odziv potnikov. Septembra lani je bilo na mestnem avtobusu v povprečju 150 potnikov na dan, podatki za letos bodo znani po koncu Evropskega tedna mobilnosti.

Potniki so se tudi letos razveselili brezplačnega avtobusa, predvsem starejši. "Že lani sva se peljala z brezplačnim mestnim avtobusom. Danes se samo peljeva, v četrtek pa bova šla z avtobusom še po opravkih," je v torek dopoldne povedala ena od potnic. "Za ljudi, ki nimamo avta, bi bila takšna pridobitev res dobrodošla."

Foto: Gorazd Kavčič

V Radovljici in Lescah je v okviru Evropskega tedna mobilnosti tudi letos vozil brezplačni mestni avtobus.

"Če bi imeli mestni avtobus, potem se nam po Radovljici zares ne bi bilo treba voziti z avtomobili," je dodala druga gospa, ki se je peljala na avtobusu. Vožnjo mestnega avtobusa so tokrat poleg občine sofinancirala tudi nekatera podjetja, ki delujejo v Radovljici in Lescah: Alpetour – Potovalna agencija ter Lidl, Hofer, Eurospin in McDonalds v poslovnem centru v Lescah, kamor so se v teh dneh z avtobusom odpravili številni Leščani in Radovljičani.

Novo postajališče na letošnji progi mestnega avtobusa v Evropskem tednu mobilnosti je bilo tudi letališče Lesce. ALC Lesce je za obiskovalce, ki so se pripeljali z mestnim avtobusom, pripravil vodene oglede letališča, s svojo ponudbo pa se je promociji uporabe mestnega avtobusa pridružila tudi restavracija in slaščičarna Na Kležnk, ki bo potnikom od 16. do 22. septembra ponujala sladico s kavo ali sokom po posebej ugodni ceni.

V okviru Evropskega tedna mobilnosti je občina pred današnjim Dnevom brez avtomobila organizirala še tradicionalni kolesarski izlet z Vurnikovega trga v Radovljici, od koder so se kolesarji odpravili na Brezje in se nato vrnili v Radovljico. Na Vurnikovem trgu je v četrtek popoldne potekala tudi prometna preventivna akcija Družinska ura; Avto-moto zveza Slovenije in Avto-moto društvo Radovljica sta prikazovala različne dejavnike, ki vplivajo na prometno varnost.

Letošnji slogan Evropskega tedna mobilnosti je Združimo moči – delimo si prevoz. V Sloveniji je letos k tej evropski pobudi tedna mobilnosti pristopilo 71 občin, med njimi je štirinajsto leto zapored tudi Občina Radovljica. Z različnimi dejavnostmi pa so sodelovale tudi osnovne in srednje šole ter vrtci.

Letošnja novost je bilo tudi postajališče na leškem letališču, kjer so člani ALC Lesce za obiskovalce pripravili vodene oglede. / Foto: Gorazd Kavčič

Narava nas uči na šolskem vrtu

Na biodinamičnem učnem vrtu ob radovljiški osnovni šoli bodo tudi letos pripravili zaključno prireditev, ki so jo poimenovali kar Eko praznik. Srečanje ob degustacijah in predstavitvah se bo v četrtek, 5. oktobra, začelo ob 15.30.

Prireditev ob zaključku sezone so na šolskem vrtu pripravili tudi lani. / Foto: Gorazd Kavčič

Marjana Ahačič

Na prireditvi Ekopraznik bodo letos z degustacijo in pestro izbiro pridelkov in izdelkov sodelovali tudi ekološki kmetje, saj je eden od namenov tovrstnega druženja tudi predstavitev lokalnih ekoloških kmetov prebivalcem in obiskovalcem prireditve. Na ta način bodo lažje vzpostavili trajnejše sodelovanje med njimi, kot je na primer možnost dobave zabojčkov ekološke hrane. Kot je povedala dr. Maja Kolar, ki strokovno sodeluje na učnem vrtu, bodo v sklopu dogodka poleg ogleda vrta, za obiskovalce pripravili tudi krajše predavanje o različnih načinih pridelave hrane, kjer bodo pojasnili, zakaj je tako zelo pomembno, da vemo, kaj jemo.

Na vrtu bo tisti dan potekalo tudi zbiranje starih sort semen fižola in graha, zato organizatorji prosijo obiskovalce, da s seboj prinesejo semena in tako pripomorejo k ohranjanju naše dediščine.

Grajski park bodo odeli v rožnato

Z rožnatimi pleteninami, s katerimi bodo ovili drevesa v gabrovem drevoredu v starem delu Radovljice, bodo ves oktober ljudi ozaveščali o raku dojk.

Marjana Ahačič

Pobudi združenja Europa Donna Slovenija, ko bodo že tretjič v oktobru, mesecu ozaveščanja o raku dojk, z rožnatimi pleteninami za en mesec ovili drevesa v Ljubljani in številnih drugih mestih po Sloveniji, ki bodo mimoidoče opozarjali na pomen ozaveščanja o raku dojk, se letos pridružuje tudi Radovljica. V organizaciji Ljudske univerze Radovljica že ves mesec nastajajo rožnate pletenine, v katere bodo ovili drevesa v Gabrovem drevoredu v grajskem parku v Radovljici in v Grajskem parku na Bledu.

Kot so povedali na Ljudski univerzi, je odziv na vabilo za sodelovanje zares velik, pridružile so se jim sekcije ročnih del Kamna Gorica ter Radovljica, članice Hospica, Materinskega doma Gorenjske, številne upokojenke Medgeneracijskega centra in tudi zaposleni ter celo mladi iz Mladinskega centra Kamra. Z nakvačkanimi in pletenimi rožnatimi pleteninami bodo drevesa v radovljiškem drevoredu ovili v ponedeljek, 2. oktobra, ko bo ob 16. uri tudi osrednja prireditev ob dogodku. Dan za tem bodo ob 17. uri s pleteninami ovili tudi drevesa na jezerski promenadi na Bledu. V soboto, 7. oktobra, se lahko od 10. do 11. dopoldan pridružite sprehodu po Radovljici. V sredo, 11. oktobra, pa bo ob 18. uri v Čebelarskem centru Lesce še predavanje z naslovom Skrbimo za svoje zdravje. Predavala bo nekdanja dolgoletna predsednica združena Europa Donna Slovenija, zdravnica Mojca Senčar.

Takole so v prostorih Ljudske univerze Radovljica pletli rožnate kvadrate za šale, s katerimi bodo v ponedeljek, 2. oktobra, ovili drevesa v grajskem parku.

Krajevne novice

Prejeli smo

Glasba lahko spremeni svet, ker lahko spremeni človeka

/Bono/

Eden najlepših dogodkov letošnjega bogatega glasbenega poletja v radovljiški občini je bil koncert Komornega orkestra Furlanije - Julijske krajine v Kamni Gorici. Že sprehod mimo izjemno lepo obnovljene baročne Langusove kapelice do farne cerkve Sv. trojice, v kateri je bil koncert, je doživetje, ki ga je dopolnila glasba Handla, Telemana, Mozarta in Bacha. Bil je to eden številnih glasbenih dogodkov, ki smo jih v izjemno bogatem glasbenem poletju doživeli v svoji občini.

Začelo se je v juliju; Cecilija Prenz Kopušar in Dušan Kopušar sta preko društva La Casa de Kamna pripeljala v Radovljico vrhunske glasbene pedagoge klavirja in violine, ki so poučevali mlade obetajoče umetnike in smo jih na koncertih, na katerih so pokazali, kaj so se naučili, lahko poslušali. Avgusta sta nas bogatila Marija Kolar in Domen Marinčič, ki sta spet pripravila nepozaben festival, na katerem so se predstavili vrhunski glasbeniki iz različnih držav in je polovica sporedov in zasedb nastala prav za ta festival. Sledili so glasbeni dogodki v Kropi, festival Avsenikove glasbe v Begunjah in še številni drugi glasbeni dogodki. To bogato poletje se je končalo s koncertom neapeljskih melodij v izvedbi društva Theatrum mundi, ki ga je pripeljala v Baročno dvorano Eva Hrastnik, nepozabnim violinskim koncertom Maje Horvat in Recitalom pesmi Luke Debevca, enega največjih basbaritonistov Južne Amerike, ki sta ga organizirala Kulturno društvo Sotočje in Turizem in kultura Radovljica.

Da se vrnem k naslovu: smo v naši občini drugačni zaradi bogate glasbene ponudbe? Ne vem, ko pa se sprehodim po Linhartovem trgu in srečujem toliko prijaznih ljudi, zvečer pa poslušam poročila, ki govorijo samo o lumparijah, ki se dogajajo v naši domovini, pomislim, da slovenska periferija živi neko drugo, bolj umirjeno življenje in da lepa glasba vpliva na to, da so ljudje drugačni, bolj zadovoljni, bolj srečni. V vsakem primeru pa nam številnim občanom lepša in bogati življenje, zato hvala Mariji, Ceciliji, Evi, Nataši, Domnu, Dušanu in vsem, ki v našo občino prinašate lepoto in bogastvo glasbe.

August Mencinger

Samo rodovitna tla zagotavljajo zdrav pridelek

Razvojna agencija Zgornje Gorenjske v sodelovanju z Združenjem ekoloških kmetov Gorenjske v torek, 26. septembra, organizira predavanje z naslovom Samo rodovitna tla zagotavljajo obilen in zdrav pridelek. Predavatelj dr. Uli Johannes König prihaja z Inštituta za biološko dinamično kmetovanje iz Darmstadta v Nemčiji. Je dolgoletni raziskovalec s področja rodovitnosti tal, kompostiranja, preparatov, določanja kakovosti živil. Inštitutu pripadajo poskusna polja, kjer potekajo številni znanstveni poskusi, tudi s področja ekološkega žlahtnjenja rastlin, še posebej žit. Predstavil bo aktualne raziskave s področja njegovega raziskovalnega dela in predvsem podal napotke in izkušnje, kako izgraditi trajno rodovitnost naših tal. Predstavil bo, kako se zdravje tal zrcali v kakovosti in količini pridelkov, ter pomembnost pridelave lastnih semen. Predavanje se bo v prostorih OŠ A. T Linharta Radovljica začelo ob 17. uri.

Srečanja združenja podjetnic

Združenje podjetnic Gorenjske vabi vse gorenjske podjetnice, da se jim pridružite na srečanjih, ki jih organizirajo vsako tretjo sredo v mesecu v Hotelu Astoria na Bledu. Na srečanjih razpravljajo o aktualnih podjetniških tematikah, problemih, novostih ter se na ta način med seboj povezujejo. Naslednje srečanje je prihodnji mesec, 18. oktobra ob 8. uri v Hotelu Astoria Bled.

Vam nagaja tiskalnik?

-10% Kupon

- Ne potegne papirja?
- Je slaba kvaliteta izpisa?
- Tiska prazne liste?
- Je tiskalnik čisto mrtev?

Kljub nizkim cenam novih tiskalnikov je popravilo lahko tudi polovico cenejše. Prispevajte tudi kaj k ekologiji!

Prinesite tiskalnik na pregled! Za črnilne tiskalnike je ta brezplačen.

Kupon za popust velja do 31. 10. 2017.

3BM d.o.o. Jesenice – elektronika in mikroračunalniki

Cesta železarjev 7a, Jesenice, tel. (04) 58-36-444, www.3bm.si

Krajevni praznik v Ljubnem

Letos je minilo že šestinsedemdeset let, odkar so pred nekdanjim gasilskim domom v Ljubnem med drugo svetovno vojno Nemci ustrelili pet talcev, domačinov iz Ljubnega. Krajevna skupnost (KS) že štiinšestdeset let v spomin na ta dan obeležuje krajevni praznik.

Marjana Ahačič

Tudi letos je bilo tako. V zadnjih avgustovskih dneh so v Ljubnem pripravili slovesnost ob krajevnem prazniku. Zbrane v dvorani športnega društva je nagovoril predsednik sveta KS Brane Fajfar, ki je krajane najprej spomnil na plaketo Občine Radovljica, ki jo je Krajevna skupnost Ljubno prejela ob letošnjem občinskem prazniku. "Smo prva krajevna skupnost, ki je od občine prejela tako visoko priznanje. Menim, da se s tem potrjuje, da smo bili in smo na pravi poti," je povedal Fajfar in poudaril, da gre to visoko priznanje pravzaprav slehernemu krajanu, ki je v 64 letih obstoja krajevne skupnosti na kakršenkoli način prispeval k njenemu napredku in razvoju.

"Dogodki v zadnjem obdobju ne morejo zasenčiti vseh uspehov, vloženega truda in sadov trdega dela krajevne skupnosti in krajanov," je dodal Fajfar in s tem spomnil na odhod priljubljenega župnika Pavla Juhanta, ki je v tistih dneh v vas vnesel precej razburjenja. Povedal je, da je v zvezi s tem kot predsednik sveta KS pisal nadškofu Zoretu. Obsodil je obtožbe, ki so med ljudmi krožile v anonimih pismih.

"Ne moremo mimo sadu dela, ki ga je župnik Pavel opravil na cerkvenih objektih. Kar spomnimo se, kako so bili videti okolica cerkve, župnišče in kaplanija pred njegovim prihodom. Ponosni smo lahko na lepo obnovljene cerkvene objekte; del plakete Občine Radovljica gre tudi temu delu. Pred štirimi leti je župnik Pavel Juhant prejel priznanje KS Ljubno. Ne moremo mu ga dati še enkrat, lahko pa se mu samo zahvalimo za vse, kar je storil dobrega za naš kraj. Tudi za oživitev romarske poti k cerkvi Marije Udarjene."

V svojem govoru je krajanom pojasnil še razloge, da se še ni začela ureditev struge Suhega potoka; zaradi težav v zvezi z izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti je bila pogodba razdrta, občina pa mora ponovno izpeljati postopek za izbiro izvajalca. Pohvalil je razširitev ceste pod Kosom v Ljubnem, kjer je občina zgradila nov oporni zid; žal mu je le, da izvajalec ni naredil dogovorjene zidane izvedbe, temveč betonirano skalno zložbo, ki, kot meni Fajfar, ne sodi ravno v vaško jedro.

Brane Fajfar, predsednik sveta KS Ljubno / Foto: Primož Pičulin

"Po celotni krajevni skupnosti je bila izvedena vertikalna in talna signalizacija; žal je slednja čez zimo skoraj izginila. Krajevna skupnost je izvedla nekaj del kot pripravo za športna igrišča, na Praprošah smo montirali defibrilator, parkirišče pred šolo naj bi se dokončno uredilo še letos. Danes sedimo v prenovljeni dvorani športnega društva. Občina ima posluh tudi za ureditev tega doma," je zadovoljen Fajfar. Opozarja pa, da je bila doslej v zvezi z načrtovano čistilno napravo opravljena le študija primernosti lokacije v Podnartu oziroma na Posavcu. "Želimo, da se začnejo pripravljati projekti, ki bodo osnova za izvedbo postavitve čistilne naprave," je še opozoril in se na koncu zahvalil vsem, ki so kakorkoli prispevali k napredku krajevne skupnosti, kot tudi vsem, ki so pripomogli k uspešni izvedbi praznovanja. "Če krajani ne bi bili tako vsestransko aktivni na različnih področjih, ne bi imeli vsega, kar imamo. Tudi občinskega priznanja ne," je misli na proslavi sklenil Brane Fajfar.

Na prireditvi so nastopili učenci Podružnične šole Ljubno. / Foto: Primož Pičulin

V domu športnega društva je bila ob prazniku na ogled razstava izdelkov domačinov. / Foto: Primož Pičulin

Slovesnost ob obletnici smrti Marka A. Kappusa

Ob tristoti obletnici smrti Marka Antona Kappusa, misijonarja iz Kamne Gorice, ki je deloval v Mehiki, bo v Baročni dvorani Radovljiške graščine 7. oktobra ob 17. uri okrogla miza in predavanjem. Na prireditvi bodo sodelovali raziskovalci z ljubljanske Filozofske fakultete, Univerze v Trstu in Narodnega muzeja Slovenije. Življenje in delo Marka Antona Kappusa bo predstavil Tomaž Nabergoj, v programu pa bodo sodelovali tudi tudi Maja Šabec, Alejandro Rodriguez, Igor Maver, Cecilia Kopušar in Miran Košuta. Predavanju in okrogli mizi bo ob 20. uri sledil še koncert baročne komorne glasbe z ansamblom pod vodstvom organista Daliborja Miklavčiča z Akademije za glasbo iz Ljubljane.

Dan odprtih vrat na ekološki kmetiji

Na ekološki kmetiji Porta na Ovsišah pri Podnartu tudi letos pripravljajo dan odprtih vrat. Delo in življenje na kmetiji, njihove pridelke in izdelke si boste lahko ogledali in tudi okusili v nedeljo, 24. septembra, med 11. in 18. uro.

GG naročnine

E-POŠTA: narocnine@g-glas.si, TELEFON: 04 201 42 41

www.gorenjskiglas.si

Krajevne novice

Zaključili obnovo kapelice, izdali vodnik

Letošnji Langusovi dnevi, kulturno-športna prireditev, ki jo že sedemnajst let v spomin na rojstvo znamenitega rojaka prirejajo v Kamni Gorici, so bili posvečeni slovesnemu zaključku obnove Langusove kapelice.

Marjana Ahačič

V soboto, 9. septembra, prav na dan, ko se je pred 225 leti tam rodil slikar Matevž Langus, so v Kamni Gorici pripravili še sklepni del letošnjih Langusovih dni. Prireditev, načrtovano za trg pod vaško lipo, so sicer prestavili v kulturi dom, a so se je kljub slabemu vremenu udeležili številni krajani, ki so uživali v pesmih domačega Mešanega pevskega zbora Lipnica in gostujočih zborov: vokalne skupine Lip Bled, skupine Viharnik iz Kranja in Kostanarjev s Trstenika. Langusove dneve so letos organizirali že sedemnajstič zapored, druženje zborov pa sedmič.

Letošnja slovesnost je bila posvečena zaključku tri leta trajajoče obnove Langusove kapelice; kapelico oziroma Langusovo znamenje je poslikal slikar in freskant Matevž Langus in stoji pred njegovo rojstno hišo v Kamni Gorici. Nastala je med leti 1821 in 1855, poslikave na kapelici pa prikazujejo različne prizore iz Kristusovega življenja in po njem. Sredstva za 17 tisoč evrov vredno obnovo, za katero so si domačini že dolgo prizadevali, je zagotovila Občina Radovljica, konservatorsko-restavratorska dela je izvedel Restavratorski center Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije.

Krajani so se ob tej priložnosti zahvalili tudi Kaji Beton, ki je skupaj s Sašo Florjančič, kustosinjo Kovaškega muzeja v Kropi, avtorica novega kulturno-turističnega vodnika po Kamni Gorici in Kropi. Vodnik so izdali Muzeji radovljiške občine, založili in pripravili pa so ga v sodelovanju s Kulturno turističnim društvom Kamna Gorica. Za Kamno Gorico je to prvi kulturno-turistični vodnik, Kropa pa je svojega prvega dobila leta 2000, napisan je v slovenskem in angleškem jeziku.

Predsednik sveta KS Dušan Beton je na slovesnosti izpostavil najpomembnejše pridobitve v letošnjem letu: to so obnovljena Langusova kapelica, nov gasilski avtomobil za domače gasilsko društvo ter defibrilator, ki ga imajo zdaj tudi v Kamni Gorici. Na slovesnosti je tudi izročil krajevno priznanje dolgoletnemu športniku in športnemu delavcu Andreju Potočniku, župan Ciril Globočnik pa je krajanom predstavil pol milijona evrov vreden projekt izgradnje komunalne infrastrukture, ki se bo začel že to jesen.

V Kamni Gorici so letos zaključili tri leta trajajočo obnovo Langusove kapelice.

Sklepna prireditev Langusovih dni je vključevala tudi druženje pevskih zborov.

Predsednik sveta krajevne skupnosti Dušan Beton in nagrajenec Andrej Potočnik

Jubilejni Mošenjski dnevi

Ta konec tedna bodo v Mošnjah pripravili že desete Mošenjske dneve; osrednja tema letošnje prireditve, ki jo pripravlja domače turistično društvo, bo prikaz rimskega življenja.

Marjana Ahačič

Mošenjski dnevi se začenjajo že danes dopoldne, ko se bodo pri Villi Rustica srečali okoliški slikarji, na Osnovni šoli Mošnje pa bodo pripravili delavnice na temo voda. Proti večeru, ob 18. uri, bo v kulturnem domu predavanje Judite Lux z Zavoda za varstvo kulturne dediščine, ki bo predstavila rabo vode v rimskih časih. Predavanje bo popestrila razstava izdelkov z delavnic in nastop učencev OŠ Mošnje, sledila mu bo predstavitev in blagoslov novega gasilskega vozila.

V soboto bodo pred kulturnim domom pripravili pokušino jedi rimske kuhinje ter ponudbo domače slovenske kuhinje. Prikazali bodo življenje in delo Rimljanov, organizirali vodene izlete muzeja ter otroške delavnice. Dogajanje bodo popestrili s stojnicami z domačimi izdelki ter zabavo ob glasbi ansambla Projekt.

Društvo restavratorjev Slovenija ob tem pripravlja delavnico spoznavanja tehnik in izdelave klasičnega mozaika, ki jo vodi Maja Pohar. Delavnica se je začela že v sredo z uvodnim predavanjem o antičnih in sodobnih mozaikih in praktičnim delom izdelave mozaika; zaključili jo bodo danes popoldne.

Jutri Festival medu v Lescah

Marjana Ahačič

Jutri, v soboto, bodo v čebelarskem centru v Lescah pripravili Festival medu in Dan medu v kulinariki, letos pod naslovom Prid'te na štruklje. Tudi tokrat bodo pripravili tržnico z bogato ponudbo čebeljih pridelkov, izdelkov iz naravnih sestavin ter dobrot z lokalnih kmetij, ustvarjalne delavnice za otroke in tekmovanje v določanju vrste medu. Na voljo bodo medeni koktejli in pivo, za obiskovalce bodo organizirali ogled čebelnjaka in čebelarskega centra. Program se bo začel ob 10. uri s predavanjem o vključevanju čebeljih pridelkov v vsakdanjo prehrano z delavnico določanja vrste medu. Popoldan se bodo predstavile tri generacije apiterapevtov v predavanju z naslovom Kako vnovčiti zaklade iz panja? s pričetkom ob 15. uri. Dijaki Srednje gostinske in turistične šole Radovljica bodo predstavili bogate medene menije, katerih rdeča nit so štruklji. Predstavitev in degustacija jedi z medom bosta potekali ob 11.30 in 16.00. Na popoldanski predstavitvi bodo predstavili tudi skrivnostno jed »Kje je zajec«, ki je zmagala na letošnjem Čebelarskem prazniku v Laškem.

MLADI

Za svoje cilje se vedno boriš sam

Leja Mauko s Posavca in Jera Toporiš z Mišač sta letos kot zlati maturantki zaključili šolanje na Gimnaziji Kranj. Leja bo šolanje nadaljevala v Ljubljani, kjer bo študirala psihologijo, Jera pa odhaja v Glasgow na študij jezikov.

MARJANA AHAČIČ

Kakšno je bilo tisto jutro, ko ste maturanti izvedeli za rezultate mature? Sta vstali sredi noči, morda celo nestrpno čakali pred računalnikom? Sta pričakovali tako imeniten rezultat?

Leja: "Na mednarodni maturi smo rezultate prejeli v popoldanskem času, zato sem se predvsem poskušala čim bolj zamotiti. Nestrpnost je z bližanjem rezultatov seveda naraščala, saj nisem vedela, kaj pričakovati, vsekakor pa sem upala, da bo ves trud tudi poplačan z lepim uspehom."

Jera: "Prav gotovo tisto noč nisem veliko spala. Ne bi rekla, da sem cel dan prav nestrpno čakala pred računalnikom, seveda pa sem bila zelo nervozna, zato sem si mogla najti kup stvari, ki bi me do pomembnega trenutka zamotile. Kljub temu da sem se zavedala, da sem maturitetne izpite odpisala po svojih najboljših močeh, sem zadnje dneve pred rezultati premlevala vse možnosti izida, kar je bilo skoraj celo bolj stresno kot pa sama matura. Na srečo sem na koncu dosegla in izpolnila svoja pričakovanja."

Kako so vajin uspeh sprejeli domači?

Leja: "Domači so se skupaj z mano veselili uspeha, saj so me skozi celotno šolanje zelo podpirali."

Jera: "Družina je bila zelo vesela in ponosna name, kot vedno. Starša se zavedata mojih sposobnosti in me podpirata na vsakem koraku – tudi pri odločitvah, ob katerih imam sama pomisleke, in za to sem jima neizmerno hvaležna."

Kakšne so bile videti priprave za maturo, predvsem v zadnjih dneh? Je matura za dijake hud stres?

Leja: "Že približno dva meseca pred samim začetkom mature sem začela z urejanjem zapiskov, nato pa sem si učenje razporedila, da sem se lahko temeljito pripravila. Posledično se tudi zadnji dnevi niso tako razlikovali od prejšnjih, saj sem večino snovi že predelala in sem lahko le še ponavljala. Po mojem mnenju matura ni nujno povezana s hudim stresom – če vložiš dovolj truda in se začneš pripravljati dovolj zgodaj, se ti bo to obrestovalo, celotno obdobje pa bo precej bolj znosno. Še pomembneje pa se mi zdi najti tisto pravo ravnotežje pri učenju ter se zavedati, da točke na maturi vseeno niso vredne stresa, ki si ga največkrat povzročimo kar dijaki sami."

Jera: "Stres, živčnost, nespečnost. Mislim, da bi sebe pred in med maturo najbolje opisala kar s temi tremi besedami. Seveda je zrelostni izpit velik korak za vse in zahteva neko mero odgovornosti, kar posledično prinaša stres. Ko gledam nazaj na izpite, se mi sicer zdi, da se ne bi bilo treba tako obremenjevati glede samih maturitetnih pol, konec koncev gre le za neki zadnji test, ki zaobjema celotno pridobljeno znanje in ga dijak ob zaključku srednje šole torej preprosto mora odpisati. Kljub vsem skrbem pa se ves trud in učenje na koncu vedno poplačata, sam rezultat pa je seveda odvisen od tega, koliko si zanj dejansko pripravljen narediti. Toliko kot vložiš, toliko pridobiš."

Sta se na kateri predmet še posebej skrbno pripravljali?

Leja: "Na nobenega se nisem posebej pripravljala, sta pa biologija in matematika zaradi količine snovi zahtevali največ časa."

Jera: "Mislim, da me je še najbolj skrbela kemija na višjem nivoju, ki ji kar ni bilo ne konca ne kraja. Ker sem se zavedala, kako zahtevna je, sem se začela učiti veliko prej kot sošolci, kar se je na koncu tudi povrnilo."

V kakšnem spominu vama bodo ostala srednješolska leta? Sta bili vsa leta tudi odličnjakinji? Kateri je bil vajin najljubši predmet? Je bil odnos do določenega predmeta odvisen tudi od učiteljev, ki so ga poučevali, ali je šlo bolj za osebno naklonjenost do določene teme?

Leja: "Srednješolska leta so zagotovo polna posebnih trenutkov, ki mi bodo ostali v zelo lepem spominu. Ja, vsa leta sem bila odličnjakinja, najraje pa sem imela španščino in psihologijo. Odnos do predmeta je do neke mere zagotovo odvisen tudi od učiteljev, ki ga poučujejo – dober učitelj lahko tudi ure predmeta, ki te drugače ne zanima, naredi zanimive in prijetne, včasih pa se lahko močno dolgočasiš tudi pri predmetu, ki te sicer izredno zanima."

Jera: "Srednja šola mi bo zagotovo ostala v lepem spominu, saj se je v preteklih štirih letih zvrstilo veliko dogodkov, ki si jih velja zapomniti. Vsa leta sem se trudila po svojih najboljših močeh, tudi pri predmetih, ki mi niso bili najbolj pri srcu. Slednje mi je tako prineslo odličen uspeh v vseh štirih letnikih. Lahko rečem, da je odnos do predmeta seveda zelo odvisen od profesorja, ki ga poučuje, osebna naklonjenost do določenih tem pa nemalokrat prevlada. Tako lahko rečem, da so mi bili zaradi osebne strasti vselej najljubši jeziki, v zadnjih letnikih pa se mi je zaradi profesorice zelo priljubila tudi kemija."

Leja Mauko / Foto: Gorazd Kavčič

Jera Toporiš / Foto: Gorazd Kavčič

Kaj je bila najpomembnejša lekcija, ki jo mlad človek dobi skozi gimnazijsko izobraževanje?

Leja: "Menim, da samo gimnazijsko izobraževanje predstavlja svojevrstno lekcijo, saj se v štirih letih vsak razvije v svojo unikatno osebo, vsi pa se naučimo, da svoje cilje in rezultate lahko vsak doseže le s svojim lastnim trudom in voljo."

Jera: "Za svoje cilje se vedno boriš sam, v primeru ovir na poti pa je treba zagovarjati pridobljeno znanje in svoja osebna stališča s prepričljivimi in trdnimi argumenti, saj te bodo ti pripeljali do uspeha."

Se še spominjata osnovne šole? Kakšna se vama zdi zdaj, ko nanjo pogledata z nekaj distance, v primerjavi z gimnazijo?

Leja: "Osnovne šole se še zelo dobro spominjam, enako kot gimnazija je bilo to obdobje, ki mi je ostalo v lepem spominu. Osnovna šola je predstavljala začetek v intelektualni svet, v srednji šoli pa je zahteva po znanju in delu večja. Sedaj, ko sem gimnazijo že končala, se mi zdi tudi, da je osnovna šola veliko bolj mladostniška, v srednji šoli pa se vsak resnično izoblikuje kot oseba in pridobi bolj kritičen, »odrasel« pogled na svet."

Jera: "Osnovna šola se mi sedaj zdi oddaljena že celo večnost, čeprav je od takrat minilo relativno malo časa. Če jo primerjam z gimnazijo, se mi zdaj zdi kar zares osnovna in primerna za vsakogar, kot je tudi mišljeno, je pa res, da tudi gimnazija ni tako zelo težka, kot pravijo."

Sta že dolgo vedeli, kaj želita študirati?

Leja: "Ko sem se v osnovni šoli spoznala s poklicem kliničnega psihologa, sem takoj vedela, da je to nekaj, s čimer bi se tudi sama želela ukvarjati. Kasneje sem skozi gimnazijsko izobraževanje pridobila še več znanja z različnih področij psihologije in moje zanimanje je le še naraščalo. Da se želim vpisati na študij psihologije, sem torej vedela že kar nekaj časa, v svojo odločitev pa sem z leti postala le še bolj prepričana."

Jera: "Že od malega sem vedela, da bom študirala jezike, saj v učenju teh neizmerno uživam. Znanje tujih jezikov se mi sicer v današnjem svetu zdi zelo pomembno komunikacijsko sredstvo, študij v tujini pa vidim kot edinstveno priložnost za izboljšavo svojih spretnosti in iznajdljivosti povsod po svetu. Vedno sem imela željo, da bi svoje izobraževanje nadaljevala zunaj, saj se mi zdi, da človek s tem postane bolj samostojen in odgovoren ter se začne zavedati vrednosti stvari, ki bi jih doma vedno imel za samoumevne."

Kakšna so vajina pričakovanja v zvezi s prihodnjim poklicem?

Leja: "Ne znam zagotovo povedati, v katero področje psihologije me bo pot zanesla in kakšna zaposlitev me čaka, saj je, po mojem mnenju, spekter možnih poklicev s študijem psihologije zelo širok. Prepričana pa sem, da se bom soočala z najrazličnejšimi izzivi in z veseljem opravljala svoje delo.

Jera: "Pravzaprav še nisem povsem odločena, kaj bom delala po končanem študiju, sem pa prepričana, da mi ne bo treba skrbeti glede brezposelnosti. Na današnjo situacijo rada gledam s pozitivne smeri in sem zato precej optimistična glede izboljšanja trenutnega položaja. Prav vedno se najde delo za vsakogar, ki je v današnjem svetu kapitalizma in visoke kompetence pripravljen vztrajati ter deliti svoje navdušenje nad perspektivno službo."

Spremljata dogajanje v Sloveniji in po svetu? Vaju skrbi čas, v katerem živimo, se soočamo z nevarnostjo terorizma, begunci, socialno neenakostjo, okoljskimi problemi ...?

Leja: "Tekoča dogajanja spremljam, zato se mi zdi, kot da so odmevne novice vedno le negativne, vsaka pozitivna misel pa se izgubi v množici poročanj o napadih, grožnjah in različnih problemih. S tem razlogom pa se tudi skrb in strah v ljudeh vsepovsod naraščata in svetu tiho vladata. Po mojem mnenju se bo stanje, tako v Sloveniji kot tudi po svetu, sčasoma izboljšalo, bo pa pot do izboljšanja vsekakor naporna in bo zahtevala nekaj strogih ukrepov."

Jera: "Glede okoljskih problemov sem mnenja, da so ti posledica preobljudenosti in preobremenjenosti naše preljube Zemlje, za katero premalo skrbimo. Ta dva razloga bi hkrati lahko označila za neka sokrivca terorizma in posledično beguncev. Ker nas je na dani površini že preveč, prihaja do takšnih izpadov, za te pa človek išče kakršnekoli izgovore. Vse za to, da mu ne bi bilo treba prevzeti odgovornosti za svoja dejanja in zanje tudi prevzeti krivde. Po drugi strani pa se mi zdi, da sta predvsem tematiki begunstva in socialne neenakosti med nami vselej prisotni, le v drugačnih merah. V naši naravi je, da stremimo k izražanju različnih mnenj, kar na žalost vse bolj pogosto vodi do konfliktov, ti pa do situacije, kot je današnja. Vse to le zaradi pomanjkanja sporazumevanja in poslušanja drug drugega – mislim, da bi se vse dalo urediti, če bi se ljudje med seboj vsaj malce bolj poslušali in si zares prizadevali za boljšo skupno prihodnost, ne pa le gledali na lastne individualne interese."

Čemu se najraje posvečata v prostem času?

Leja: "V prostem času rada berem, poskušam pa ga tudi preživeti čimbolj aktivno in ustvarjalno. Vedno rada obiščem kraje, kjer še nisem bila, iščem projekte, ki bi se jih lahko lotila, se naučim nekaj novega ali pa preprosto čas preživim v dobri družbi."

Jera: "Že od malega sem pravi knjižni molj, zato imam vedno pri roki kakšno knjigo. Branje mi namreč ne predstavlja le pobega v neki alternativni svet, temveč mi pomaga tudi pri osebni rasti, saj me sleherna stvar, ki jo preberem, spodbuja k razmišljanju. Poleg knjig mi sicer nekoliko drugačen oddih od realnosti predstavlja glasba, saj že skoraj petnajst let igram klavir. Kadar nič od tega ne zaleže ali pa morda potrebujem le 'zbistritev svojih misli', grem najraje na sprehod v naravo."

Kako preživljata letošnje dolge počitnice?

Leja: "Na kratko, poskušam si vzeti čas za vse, za kar med šolskim letom po navadi zmanjka časa – berem knjige, ki med letom ne pridejo na vrsto, potujem, ustvarjam, delam pa tudi preko študentskega servisa. Ker tako dolgih počitnic verjetno še nekaj časa ne bom imela, jih poskušam kar se da izkoristiti."

Jera: "Trudim se uživati prav vsak trenutek, ki ga pred svojim odhodom v svet preživljam v domači deželi, v družbi prijateljic in družine, izkoristim pa tudi vsakršno priložnost za potovanje."

Gospodarstvo

V Lipnici tudi letos rast prodaje

V Iskri Mehanizmi naj bi letošnji prihodki od prodaje že presegli 70 milijonov evrov, takšno rast pa "pokrivajo" tudi z dodatnim zaposlovanjem.

Simon Šubic

Podjetje Iskra Mehanizmi iz Lipnice, ki je lani obseg prodaje v zadnjih dveh letih povečalo za deset odstotkov, dodano vrednost pa za dobro tretjino, tudi za letos načrtuje nadaljevanje rasti, saj naj bi prodaja prvič v zgodovini podjetja presegla 70 milijonov evrov. Načrte potrjujejo tudi polletni rezultati, v katerem so že presegli 40 milijonov evrov realizacije, razlaga direktor in večinski lastnik Marjan Pogačnik. Lani so sicer s prodajo ustvarili 66 milijonov evrov in 4,2 mio evrov dobička.

V podjetju so letos zaposlili že okoli 200 novih sodelavcev. Najbolj intenzivno zaposlujejo v proizvodnji v Kamniku, medtem ko skoraj stalno iščejo nove sodelavce na razvojno-tehničnem področju tako za lokacijo Lipnica kot Kamnik. "V proizvodnjo smo namreč uvedli še en izdelek na področju medicine in trenutno nam komaj uspe zadostiti naročilom z delom v treh izmenah," pojasnjuje. Iskra

Direktor Iskre Mehanizmi Marjan Pogačnik / Foto: Gorazd Kavčič

Mehanizmi, ki je priznan razvojni dobavitelj svetovnim podjetjem, kot so Philips, Continental, Bosch Siemens, Mercedes, BMW ..., tako v Sloveniji zaposluje že okoli 670 sodelavcev, konec leta pa naj bi jih bilo sedemsto, dodatnih sto pa še v obratu v Bosni in Hercegovini s 100 sodelavci.

Tudi izobrazbena struktura zaposlenih se vsako leto izboljšuje, saj novi programi in nova dela zahtevajo vedno več znanja in usposobljenih sodelavcev. Iz tega razloga se je v zadnjih treh letih obseg izobraževanja podvojil na 56 ur usposabljanj na zaposlenega, podjetje pa je za ta namen namenjalo letno 334 evrov na zaposlenega. "Podjetje je eno redkih, ki je uspelo plače prilagoditi tako, da skoraj nihče nima več minimalne plače, saj je od 1. avgusta naprej najnižja plača v podjetju 790 evrov," poudarja Pogačnik in dodaja, da imajo tudi certifikat »Vlagatelji v ljudi«, ki zahteva, da se redno preverja in izboljšuje delo z zaposlenimi na vseh nivojih.

Poleg izobrazbene strukture zaposlenih v Iskri Mehanizmi v zadnjih letih spreminjajo tudi strukturo programa. Tudi lani so povečali delež avtomobilske industrije, čeprav počasneje kot v preteklih letih, po drugi strani pa je močno padel delež električnih aparatov, tako da ga je že presegel delež avtomobilske industrije. Uvedli pa so tudi segment medicinskih aparatov. Njihov največji projekt, ki je prišel v proizvodnjo, je bil tako prav prvi medicinski izdelek podjetja, medtem ko so na avtomobilskem delu dokončali projekt sklopa za krmiljenje aplikacije hlajenja motorja.

"Lani smo nadaljevali tudi z dokaj intenzivnim investicijskim ciklom, saj smo investirali 3,5 milijona evrov. Velika večina investicij je namenjena izključno razvojno–proizvodnemu procesu.

"Podjetje je eno redkih, ki je uspelo plače prilagoditi tako, da skoraj nihče nima več minimalne plače, saj je od 1. avgusta naprej najnižja plača v podjetju 790 evrov."

Zaradi večje intenzivnosti na projektih s področja kovinskih delov smo razširili proizvodne površine z novo halo v Lipnici," razlaga Pogačnik. Končali so tudi projekt informatizacije proizvodnje in logistike ter začeli s pripravo nadaljevanja tega projekta pod imenom »Pametna tovarna Iskra Mehanizmi 2020«, saj je po Pogačnikovih besedah povečanje učinkovitosti nujno za zadržanje proizvodnje v Sloveniji. Enako velja za izboljševanje notranjih procesov v smeri vitkega podjetja – večanja fleksibilnosti in obvladovanja teh procesov, dodaja.

Usmeritev v smer razvojnega dobavitelja na področju mehatronike za njihove glavne kupce in pridobivanje novih poslov tudi z novimi kupci bo glavna naloga Iskre Mehanizmi tudi v prihodnje, napoveduje Pogačnik. Še naprej bodo skozi usposabljanja krepili kompetence vseh zaposlenih in nadaljevali s strategijo razvoja podjetja v smeri »razvojnega podjetja« in »pametne tovarne«. "Predvidevamo povečanje obsega prodaje z zadrževanjem oz. povečevanjem dobičkonosnosti in investiranjem v avtomatizacijo," pojasnjuje Pogačnik.

Gorenjska banka prodaja terjatve do Perine

Gorenjska banka je objavila razpis za odkup terjatev do radovljiškega podjetja Perina, ki banki dolguje že več kot devet milijonov evrov. Investitor v poslovno-stanovanjsko sosesko v Radovljici je še vedno prepričan, da dolgove lahko uspešno poplača.

Marjana Ahačič

V začetku meseca je Gorenjska banka objavila javni razpis za zbiranje zavezujočih ponudb za odkup terjatev Gorenjske banke do družbe Perina. Terjatev je za več kot 9,3 milijona evrov in so zavarovane z zastavo nepremičnine, poslovno-stanovanjskim kompleksom na Vurnikovem trgu v Radovljici. Podjetje Perina je sicer v projekt izgradnje kompleksa v centru Radovljice vložilo več kot 15 milijonov evrov. »Velika večina stanovanj je prodanih in vseljenih, zasedenih je tudi nekaj poslovnih prostorov, a je zanimanje zanje nekaj manjše, kot smo pričakovali, kar nas pravzaprav preseneča, saj gre za ta hip eno najboljših lokacij v Sloveniji, primerno za različne poslovne in storitvene dejavnosti,« je povedal Simon Zore, direktor podjetja Perina, ki je skupaj z Občino Radovljica investiralo v izgradnjo nove soseske. Ta je tako skupaj s knjižnico sestavljena iz štirih objektov in podzemne garaže s 321 parkirnimi mesti, poleg parkirišč v garaži so v okviru komunalne ureditve zgradili tudi več kot sto zunanjih javnih parkirnih mest.

Kot je dejal že pred časom, bi lahko, če bodo pri prodaji uspešni, odplačali kredite, ob tem pa bi nekaj malega še ostalo lastnikom. Za to trditvijo še vedno stoji, pravi Zore, in pojasnjuje. »Prazna so le še štiri stanovanja in nekaj poslovnih prostorov in parkirišč. Res pa je, da je dokončno prodanih 51 stanovanj; pri ostalih gre za najem z odkupom, pri čemer realizacijo pričakujemo v roku enega leta.« Še vedno meni, da bodo, ko in če bo prodaja dokončno zaključena, svoje obveznosti do banke lahko poravnali.

Aleš Rutar, direktor Službe tveganih terjatev v Gorenjski banki, ob tem pravi, da je banka zadovoljna s prodajo nepremičnin v poslovno-stanovanjskem objektu Vurnikov Trg v Radovljici. "Postopki so se, ob sodelovanju z družbo kot tudi predstavniki lokalne skupnosti, kljub stečaju družbe SGP Tehnik, uspešno zaključili. Obenem pa ocenjujemo, da je projekt Perina v fazi, ko bi bil lahko zanimiv tudi za zunanje vlagatelje."

Foto: Tina Dokl

deželne novice
Uradne objave, številka 232, 22. septembra 2017
Časopis Občine Radovljica
www.radovljica.si

VSEBINA

1. NAMERA o oddaji zemljišč v lasti Občine Radovljica v najem **1.**

Občina Radovljica, Gorenjska cesta 19, Radovljica, na podlagi 5. člena Pravilnika o oddajanju zemljišč v lasti Občine Radovljica v najem (DN UO, št. 123/10; v nadaljevanju Pravilnik) objavlja

Namero o oddaji zemljišč v lasti Občine Radovljica v najem

Občina Radovljica daje v najem:

- za letni vrt, del zemljiške parcele št. 294/1, k.o. 2156 – Radovljica, v izmeri 15 m^2, v naravi del zemljišča pred vhodom v objekt gostinskega lokala Kavarna Prešeren v Radovljici;
- za letni vrt, del zemljiške parcele št. 149/4, k.o. 2156 – Radovljica, v izmeri 37 m^2, v naravi del zemljišča pred vhodom v objekt gostinskega lokala Kocka bar na Kranjski cesti 4a v Radovljici;
- za skladiščenje, del zemljiške parcele št. 246/427, k.o. Lancovo, v izmeri 400 m^2;
- za parkiriranje, del zemljiške parcele št. 322/1, k.o. Radovljica, v izmeri 15 m^2.

Vse zainteresirane prosilce vabimo, da oddajo svojo vlogo v roku 15 dni od objave.

S prosilcem, ki mora imeti poravnane vse obveznosti do Občine Radovljica, bo sklenjena najemna pogodba v skladu z določili Pravilnika, po cenah, določenih v Ceniku najema zemljišč v lasti Občine Radovljica. Če bo za najem zemljišč več interesentov, bo zemljišče oddano v najem po postopku iz 8. člena Pravilnika.

Župan ali Komisija za vodenje in nadzor postopkov razpolaganja in upravljanja s stvarnim premoženjem Občine Radovljica s soglasjem župana lahko postopek kadarkoli do sklenitve pravnega posla brez obrazložitve in brez odškodninske odgovornosti ustavi.

Datum: 14.9.2017
Številka: 478-0005/2017-167

Ciril Globočnik l.r.
ŽUPAN

Pogovor

Stal je na vrhu sveta

Tomaž Rotar iz Lesc je osemnajsti Slovenec, ki je stal na najvišji točki sveta, 8848 m visokem Mont Everestu. Ta veliki podvig je 45-letnemu zobozdravniku uspel 16. maja letos.

Matjaž Klemenc

Šerpa Prba in Tomaž Rotar 16. maja 2017 na vrhu Everesta / Foto: Arhiv Tomaža Rotarja

Za Everest se ne more odločiti vsak. Kaj je vas gnalo na najvišjo točko sveta?
"Vedno me je vleklo, zanimalo, kaj je za hribi, za obzornico. Gorništvo, alpinizem, to je način življenja. Če vse življenje tako razmišljaš, si športnik in lahko vzdržuješ kondicijo. Važno je tudi, da imaš pogoje, da si pri štiridesetih, petinštiridesetih letih še vedno zdrav. Ne moreš se kar tako odločiti, da boš prišel na Everest. Pomembni faktorji so tudi denar, čas in družina, ki se s tem strinja. Važna je tudi sreča. Vse našteto ti lahko da možnost, da prideš na Everest. Ob tem Everest nikoli ne more biti realna želja. Le upaš lahko. Jaz in moja skupina smo imeli precej sreče. Veliko vprašanje je, ali bi mi spet uspelo osvojiti vrh, če bi še enkrat poizkušal. Takrat, ko si na tem, se mora poklopiti zdravje, volja, vreme, dobra skupina. V nasprotnem gre lahko vse narobe."

Za pot v Himalajo je potrebna dolga in skrbna priprava.
"Težko je reči, da bi se človek začel pripravljati za Himalajo. Vedno sem bil dober športnik, bil sem mladinski reprezentant v kolesarstvu. Gre za način življenja, s tem mazohizmom živiš in se kaže tudi na drugih nivojih. Pridobljeno disciplino porabiš v poklicu in še naprej v športu. Ko sem izvedel, da grem na Everest, sem svoje priprave samo nadgradil. Med tednom je bilo sicer priprav bore malo, saj delam cele dneve. Glavnino sem opravil ob koncih tedna, ko sem naredil po pet tisoč višinskih metrov, predvsem na kolesu, pozimi pa na smučeh. Varčeval sem kolena in kolke. Še bolj pomembna se mi zdi psihična priprava. Nevarno na dolgih odpravah je namreč to, da se emocionalno zlomiš. V enem dnevu ostaneš brez telefona, brez WI-FI-ja, interneta, televizije, brez družine, brez domače hrane. Ostaja ti veliko časa, za razliko od doma, ko loviš vsako minuto. Zaposliti si moraš misli in za take ljudi, ki živimo s tempom kot jaz, je to izredno težko. Veliko ljudi se zaradi teh težav obrne nazaj in ne gre več proti cilju. Za take odprave moraš biti zrel in starost štirideset do petdeset let je idealna."

Se pravi, da ne drži, da gre danes lahko na Everest vsak, ki ima denar?
"Zagotovo ne. Take govorice se mi zdijo smešne. Firma, ki te pelje na Everest, te prej preizkusi. Za sabo moraš imeti kar nekaj alpinistične zgodovine. Sam sem bil med drugim s to skupino na Mont Vinstonu na Antarktiki. Pozimi smo bili skupaj na Mont Blancu in Matterhornu. S tem so me lahko dodobra spoznali."

V preteklosti je bila osvojitev zahtevnih, visokih vrhov še težja.
"Se popolnoma strinjam. Če gremo samo petdeset let nazaj, si že ne predstavljam, kako so se s tisto opremo lotili zahtevnih hribov. Ob tem je danes boljša miselnost, psihologija, logistika, spremljanje vremena. Če grem v obdobje, ko so prvi Slovenci osvojili Everest (leta 1979, o. p.), so bile stvari že veliko boljše. Težje od preteklosti je že prej omenjeni čas, ki je na razpolago."

Da človek sploh lahko razmišlja o ekstremnih višinah, je potrebna dobra aklimatizacija.
"Zaradi pripravljanja na aklimatizacijo take priprave trajajo dolgo. Teoretično aklimatizacija za devet tisoč metrov traja enajst tednov. Vzpon za osvojitev Everesta je nekje okrog devet tednov. Nam je to uspelo dva tedna prej, saj smo izkoristili prvo ugodno vreme."

Kako je potekala aklimatizacija vaše skupine?
"Začeli smo na nepalski strani, pod Annapurno. Tam smo se dvignili skoraj do šest tisoč metrov.; bilo je v začetku aprila, ko je bilo še vreme slabo. To je bil prvi del, da smo bili aklimatizirani za Tibet. Prileteli smo v Lhaso, ki je skoraj na 3500 metrih. Po dveh dneh počitka je sledila tridnevna vožnja do baznega tabora, preko treh prelazov, višjih od pet tisoč metrov. Peljali smo se skozi Shigatse, ki je za Lhaso drugo največje mesto v Tibetu. Na zadnjem prelazu smo imeli celo avtomobilsko nesrečo, saj je šofer omedlel. V bazni tabor, ki je na višini 5200 metrov, smo prišli dobro pripravljeni, nihče iz naše ekipe ni imel problemov. Sicer pa to, da v preteklosti na takšni višini človek ni imel težav, še ne pomeni, da bo naslednjič spet tako. Ni pravila. Iz baznega tabora smo delali aklimatizacijo na sosednjih hribih, visokih okrog šest tisoč metrov. Sledile so rotacije. Šli smo preko vmesnega tabora ABC do tabora 1 in se takoj vrnili. V bazni tabor smo se trikrat vrnili. Najvišje smo šli do tabora 2 in se spet vrnili. Pred vzponom smo šli nižje od baznega tabora, v vas Tingri, ki je na slabih 4500 metrih. Tam smo bili dva dni, nato je sledil vzpon proti vrhu."

Kako je potekal ta zadnji vzpon?
"Pred zadnjim vzponom je bilo psihološko naporno. Ta zadnji vzpon iz ABC proti vrhu pa je fizično zelo naporen. Ta napor te izpije, saj tri noči praktično ne spiš. Prvi dan greš iz ABC do prvega tabora, naslednji dan do drugega tabora in tretji dan do tretjega tabora, kamor smo prišli okoli 14. ure. Sledil je počitek. Vzpon iz baznega tabora 3, ki je na višini 8300 metrov, sem začel ob devetih zvečer. Zadnja ura, ko se lahko na severni strani obrneš iz vrha navzdol, je devet zjutraj. Ta stran je bolj zahtevna, ker je greben s tremi stopnjami bolj zahteven, dalj časa si nad višino osem tisoč metov. En dan imaš za vrnitev. Če imaš srečo, prideš v enem dnevu do ABC. To je meni uspelo. Če ne gre vse po načrtu, si odpočiješ na taboru 1."

Na poti proti vrhu je moč videti kar nekaj trupel, kar je tudi šok.
"Videl sem jih kakih sedem, osem. Kljub temu da hodiš ponoči, z lučko obsvetiš njihove svetleče bunde. En Slovenec leži tik pod vrhom ... Zanj se ne ve, ali je umrl pred vrhom ali ob vrnitvi. Če je bil na vrhu, je bil sedemnajsti Slovenec na vrhu (zadnji Slovenec pred Tomažem Rotarjem je bil Tomaž Jakofčič 2009, o. p.)."

Ste kdaj občutili znake višinske bolezni?
"Višinske bolezni ni imel nihče od nas, a višino čutiš. Vsi iz naše skupine, razen enega, ki je obupal na taboru 2, smo prišli na vrh. Nad višino osem tisoč metrov je sicer težko govoriti, da nimaš višinske bolezni. Tam se samo govori, ali imaš pljučni ali možganski edem."

Foto: Arhiv Tomaža Rotarja

Priznanje za osvojitev Everesta, najvišjega vrha sveta

Na kateri višini ste začeli z uporabo dodatnega kisika?
"Z dodatnim kisikom sem začel nad osem tisoč metri in sem si tri steklenice s kisikom prihranil za vrh. Za zadnji vzpon sem jemal zdravila proti višinski bolezni, nad osem tisoč metri pa zdravila proti možganskemu edemu."

Kako je bilo z vremenom?
"Poznavalci pravijo, da tako zbegane in nasprotujoče si napovedi vremena, kot je bila letos, ni bilo še nikoli. Slaba napoved na dan vzpona na vrh nas je vse šokirala. Imel sem možnost, da pokličem domov za še eno vremensko napoved. Žena Melita je bila v navezi s poznanim vremenarjem iz Amerike. Podali smo mu približno višino oblakov in iz teh podatkov je razbral, da se bo veter pojavil osem ur kasneje, kot so napovedali Angleži. Te informacije smo prejeli, ko smo bili v taboru 3. Prvi sem se odločil, da grem proti vrhu. Kasneje so mi sledili ostali."

Po vrnitvi z Everesta skrbi ni več. / Foto: Arhiv Tomaža Rotarja

Koliko iz vaše skupine vas je doseglo vrh?
"Ob šefu še trije iz skupine ter dve šerpi. Za enega od šerp, po imenu Prba, je bila to že trinajsta osvojitev Everesta."

Je kakšna omejitev glede števila osvojitve vrha?
"Kitajska alpinistična zveza dovoljuje največ petnajst vzponov na Everest, saj bi več vzponov lahko povzročilo posledice na možganih."

Občutki, ko ste dosegli vrh?
"Občutki pridejo kasneje, po nekem spominu in veliko tega zbledi. Govoriti o nekih čustvenih izlivih na tej višini ni mogoče. Organizem se spremeni v enostavno bitje. Na taboru tri smo delali različne teste: šteli od tisoč nazaj in ni šlo. Nisem se spomnil niti svoje niti ženine telefonske številke. Na taki višini je pomemben suport iz nižine, da nekdo odloča namesto tebe. Odločitev, da gremo na vrh, je bila na srečo pravilna. Lahko tudi ne bi bila. Deset alpinistov, ki so šli po tej strani, je v letošnji sezoni že umrlo, predvsem zaradi neugodnega vremena."

Osvojitev vrha je šele pol poti. Za vrnitev mora biti zbranost še večja?
"Res je, največ nesreč zgodi na spustu. Utrujenost pri spustu je večja od tiste, ko se vzpenjaš proti vrhu. Zgodi se, da na takih višinah marsikomu zmanjka kisika. Razmišljanje, da dodatni kisik potrebuješ samo za vzpenjanje, nič pa za spuščanje, je povsem zgrešena. Problem pri spuščanju je tudi ta, da koncentracija popusti, adrenalin pade. Mogoče se sliši čudno, a hoditi navzdol je težje kot hoditi navzgor. Tehnične odseke je navzdol težje premagati. Po drugi strani gre dol hitreje, a le v primeru, če imaš še dovolj moči."

Imate v mislih še kakšen podvig v Himalaji?
"Za naslednje leto me je ista skupina povabila na 8611 metrov visoki K2, drugi najvišji vrh za Everestom."

Drži trditev, da je K2 še bolj zahtevna gora od Everesta?
"Tehnično je malce težji od Everesta, a ne toliko, da bi se to izpostavljalo. Problem pri K2 je to, ker je zelo odročen. Logistika je zelo slaba. Trajanje celotnega projekta je podobno, kot pri Everestu, nekje devet tednov. Razlika je še ena. Projekt K2 se za razliko od Everesta začne mesec kasneje."

Center Zdravja in Harmonije
althea®
Železniška ulica 5, 4248 Lesce
tel: +386 4 531 69 75, gsm: +386 40 81 85 85
e-pošta: info@althea.si
spletna stran: www.althea.si
FB: https://www.facebook.com/AltheaCenterZdravja/
• VRHUNSKA FIZIOTERAPIJA: manualna, fizikalna, svetovanje (individualna celostna obravnava) • OLIMPIJSKI REFERENČNI ŠPORTNO-MEDICINSKI CENTER (ORŠMC) za fizioterapevtsko dejavnost • SPECIALISTIČNI PREGLEDI (ortoped, travmatolog) • VADBE (kineziolog, Feldenkrais) • COACHING & MENTALNI TRENING (NLP & IMT) • MASAŽE • DELAVNICE • PROGRAMI PROMOCIJE ZDRAVJA NA DELOVNEM MESTU

Šport

Gasilsko tekmovanje za najbolj vzdržljive

Prostovoljno gasilsko društvo Radovljica je letos že osmo leto organiziralo gasilsko tekmovanje Firefighter Combat Challenge Slovenija, kjer gasilci preizkusijo svojo psihofizično pripravljenost.

Manca Perdan

Prvi konec tedna v septembru je na parkirišču pred hotelom Grajski dvor v Radovljici potekalo tekmovanje Firefighter Combat Challenge (FCC) Slovenija. Letošnjega tekmovanja se je udeležilo okoli sto slovenskih gasilcev ter gasilci iz Amerike, Velike Britanije, Nemčije, Hrvaške, Avstrije, Italije, Češke in Slovaške, prvič pa so pri nas tekmovali tudi gasilci iz Latvije, skupaj 130 posameznikov, 60 dvojic in 26 ekip. Tekmovanje je bilo razdeljeno na dva dneva; v soboto, 2. septembra, so se med seboj pomerili posamezniki, v nedeljo, 3. septembra, pa je potekalo tekmovanje dvojic in skupin. In kot se za domačo tekmo spodobi, so slovenski tekmovalci posegali tudi po najvišjih mestih.

V kategoriji moških posameznikov je prvo mesto dosegel Domen Pavlič, v kategoriji ženskih posameznic pa je bila najboljša Lucija Grubar, oba člana PGD Begunje. Prav ona dva sta v kategoriji mešanih dvojic osvojila drugo mesto, v kategoriji moških dvojic pa so vsa tri mesta zasedli slovenski tandemi. V kategoriji ženskih dvojic sta bili naši dekleti drugi. Skupinski del tekmovanja pa je potekal na dveh nivojih; državnem in mednarodnem. Slovenska ekipa S-Gard Team Slovenija, ki se udeležuje tekmovanj FCC tudi v tujini, je na mednarodnem nivoju na domačih tleh brez težav pometla s konkurenco ter celo podrla evropski rekord. Na državnem nivoju pa je prvo mesto osvojila ekipa PGD Begunje na Gorenjskem.

Vtisi tekmovalcev

Domen Pavlič iz PGD Begunje je pred začetkom skupinskega dela tekmovanja povedal, da se tekmovanj FCC udeležuje že od samega začetka: »Kot prvo sem gasilec že od majhnih nog, to delo me veseli, drugo pa je povezava s športom, naporom, fizično pripravljenostjo. V to je bil usmerjen tudi moj študij, tako da je bila odlična povezava enega in drugega. Z rezultati sem kar zadovoljen, včeraj sem v posamezni kategoriji zmagal, tako da sem obranil naslov državnega prvaka in absolutno prvo mesto.«

Tudi Lucija Grubar, ki letos tekmuje drugo leto, je s svojimi rezultati zadovoljna: »Tekma na domačih tleh je popolnoma drugačna. Dobiš občutek, da te res vsi podpirajo, tudi družina, prijatelji, sodelavci. Čisto drugačen občutek kot v tujini.«

Matevž Močnik, Jurij Močnik, Jošt Erzar, Luka Hudobivnik in Gašper Zevnik, člani PGD Cerklje, so se tekmovanja FCC udeležili že lani. »Ker smo že tako gasilci, je za nas to še ena nadgradnja. Kot neki preizkus, če smo fizično dovolj pripravljeni, in da vidimo, pri čem smo glede na ostale gasilce, ki tudi trenirajo za to tekmovanje,« so povedali in dodali: »Ugotovili smo, da smo v zlati sredini. Z rezultati smo zadovoljni, lanske smo izboljšali, tako da napredek je. Tudi vzdušje tu je enkratno.«

Julian McGrail in Matt Coultard sta na FCC Slovenija prišla iz Gibraltarja. Po končani tekmi v kategoriji moških dvojic sta povedala, da se počutita olajšano. Pri nas sta letos tekmovala drugič, udeležujeta pa se tudi tekmovanj FCC v drugih državah. »Z rezultati danes nisva preveč zadovoljna, tudi treningi letos niso bili prav dobri. Tekmovanja sva se zato udeležila bolj za zabavo, naslednje leto pa se bova osredotočila na rezultate,« sta povedala.

Že osmo leto zapored

Organizator tekmovanja FCC je že od samega začetka PGD Radovljica, ki je pri nas tudi edino društvo z licenco za izvedbo takega tekmovanja. Oni so tudi tisti, ki so to tekmovanje iz Amerike pripeljali v Evropo. »Ker smo bili že malo navelič ani tistega klasičnega gasilskega tekmovanja in zaradi želje po nečem novem, zanimivejšem, se je nekaj naših fantov udeležilo FCC v Ameriki. Po tem smo se odločili, da bomo to pripeljali v Slovenijo, in uspelo nam je. Udeležba je vsako leto večja. V Sloveniji se ga več ali manj udeležujejo le prostovoljci, med tem ko so v Ameriki to izključno poklicni gasilci,« je povedal Luka Ažman, eden od organizatorjev in član PGD Radovljica. Lokacija tekmovanja se je v osmih letih menjala, na Grajskem vrtu je bilo tekmovanje organizirano prvič. »Odločitev, da bo tekmovanje v Radovljici, je bila pravilna, sploh glede na vreme in vzdušje. Tu imamo vse blizu. Tudi sama organizacija je zelo velik zalogaj,« je povedal Luka Ažman in dodal, da je obisk gledalcev ne glede na vreme vseeno dober, prvi dan tekmovanja se je čez dan obrnilo med tisoč in tisoč petsto gledalcev. »Res pa je, da to ni prireditev, ki bi privabljala širše množice, ampak je druženje gasilcev,« so bile še besede organizatorja.

Najboljši gasilci se bodo ta konec tedna pomerili na evropskem prvenstvu v Lodzu na Poljskem, svetovno prvenstvo pa bo 23. do 28. oktobra ZDA, v mestu Louisville, zvezna država Kentucky.

Gregor Stanonik in Anže Habjan sta v kategoriji moških dvojic zasedla prvo mesto. / Foto: Gorazd Kavčič

Zmagovalca posamičnih tekmovanj Lucija Grubar in Domen Pavlič sta tekmovala tudi v kategoriji mešanih dvojic, kjer sta bila druga. / Foto: Gorazd Kavčič

Matt Coultard in Julian McGrail sta na tekmovanje prišla iz Gibraltarja. / Foto: Gorazd Kavčič

Dan odbojke v Žirovnici

Trije Gorenjski odbojkarski klubi – OK Bled, OK Mladi Jesenice in TVD Partizan Žirovnica – pred začetkom nove sezone pripravljajo dan odbojke, katerega cilj je predstavitev tega popularnega športa predvsem mlajšim generacijam v regiji, saj želijo v svoje vrste privabiti čim več mladih. Prireditev bo v soboto, 30. septembra, v dvorani Pod Stolom v Zabreznici, začela pa se bo ob 16. uri. Športniki bodo predstavili osnovne odbojkarske veščine za najmlajše, pozornost pa bodo namenili tudi ustrezni pripravi na športni razvoj mladine, pomenu prehrane v športu, ustvarjanju ekipnega duha ... Prireditev bodo zaključili s tekmo, v kateri se bosta pomerili ženska ekipa Zgornje Gorenjske, ki že vrsto let igra v družbi najboljših slovenskih odbojkarskih ekip, ter moška ekipa Žirovnice, ki igra v drugi ligi. V spremljevalnem programu bosta zabavala raperja Trkaj in Nipke.

V drugi prstometni ligi nagaja vreme

Začela se je deveta sezona v 1. moški prstometni ligi. V moški ligi so se zmage veselili ekipa Jesenic, Mišo tim, Duplica in Ribiči 1. Neodločeno so igrali ŠD Pajek, Begunje Cifra, Senica in Dvojčki. Poraz so doživeli ŠDP Lesce, Veseli Gorjanci, Stari Lisjaki in Podnart. V 1. ženski ligi sta popoln izkupiček odnesli ekipi Kamna Gorica-Ajda in DU Šenčur. Po točko za neodločen rezultat so prejele Rokce, DU Kranj, DU Škofja Loka in Podnart. Poraženi sta bili ekipi Pajek in Nike-Cifra. Proste so bile Ločanke. Ekipe v 2. Gorenjski ligi trikrat niso imele sreče z vremenom. Upamo, da jim je v četrtek uspelo pod streho spraviti dve predvideni koli.

Art optika = umetnost ličenja

Korekcijska očala so v zadnjem času zaželen in priljubljen modni dodatek, vendar se marsikatera ženska, ki jih izbira prvič, znajde v zadregi, kako se naličiti glede na izbran model okvirjev.
Kaj pristaja novi podobi in kako korekcijskim očalom dodati tisto piko na i z izbiro pravega makeupa, vam bomo pokazali v naši optiki. Rezervirajte si termin za brezplačno ličenje ali samo pokukajte, kako je ženska z očali lahko še lepša s pravo izbiro ličenja.

Datum ličenja: četrtek, 5. 10., od 14. ure naprej.
Naročite se, število terminov je omejeno.

V Art optiki lahko koristite 25% POPUST NA SONČNA OČALA s Pika kartico.
S Piko lahko: * plačujete in pridobite bonitetne pike
* unovčujete pike za nakup izdelkov
* koristite posebej za vas pripravljene akcije

50% POPUST na druga očala z enako dioptrijo, za isto osebo
Velja za očala z enako ali nižjo ceno. Drugi popusti in akcije se ne seštevajo. Ugodnost velja do 31. 10. 2017. Mercator Pika

Art optika d.o.o., Goriška c. 78, Ajdovščina

Art OPTIKA

Lep okvir, dobra slika.
ART OPTIKA, Bleiweisova cesta 14, Kranj, T: 05 907 0250

Šport

Športno plezanje

Vita Lukan osma na balvanih

Na svetovnem mladinskem prvenstvu v športnem plezanju v Innsbrucku sta nastopila tudi dva člana športno-plezalnega odseka Radovljica: Vita Lukan in Luka Potočar. Vita je bila odlična na balvanih, kjer je osvojila osmo mesto. V težavnosti je bila dvajseta, v hitrostnem plezanju pa šestinsedemdeseta. V kombinaciji je zasedla devetnajsto mesto. Luka je največ pokazal v težavnosti, kjer se je uvrstil na triindvajseto mesto, na balvanih je bil sedeminštirideseti, v hitrostnem plezanju pa sedeminšestdeseti. V kombinaciji je bil sedemintrideseti.

Nogomet

Tri ekipe s popolnim izkupičkom

Za malonogometaši so že štiri kola. Le še tri ekipe (Elmont Bled, Hom, Kamna Gorica) imajo popoln izkupiček. Tri ekipe so še brez osvojene točke (Venezia, Lipce, Podbrezje). Lestvice po posameznih skupinah; skupina A: 1. Utrip 10, 2. Fasaderstvo Kumalič 10, 3. Podnart 7, 4. Hrušica-Pizzeria Trucker 6, 5. TVD Partizan Begunje 5, 6. Ribno 4, 7. Begne 4, 8. A. Gašperin 4, 9. Smola 4, 10. Lipce 0; skupina B: 1. Elmont Bled 12, 2. Brezje 10, 3. Calimero boys 9, 4. Šmeks Vrbnje 6, 5. Mojstrana-Dovje 6, 6. Gorje 6, 7. Mošnje CoMetal 4, 8. Lancovo 4, 9. Cifra 1, 10. Venezia 0; skupina C: 1. Hom 12, 2. Kamna Gorica 12, 3. Zvezde Gorje 10, 4. Posavec 9, 5. Team Orange 8, 6. TVD Partizan Žirovnica 6, 7. Sokol bar 3, 8. Čpinarji Ljubno 3, 9. Dvorska vas 3, 10. Team orange 2, 11. Brezje-Mobydick 1, 12. Podbrezje 0.

Nogomet

Boleč poraz proti Komendi

Po uvodnem remiju proti Savi v gosteh so leški nogometaši zabeležili tri zaporedne poraze. V prvi domači tekmi so izgubili s 3:1 (Rok Mandeljc) proti ekipi Ivančna Gorica. Sledilo je gostovanje na Jesenicah in tesen poraz 2:1 (Miha Rozman). Tisto, kar so opravili prejšnjo nedeljo, ko so doma gostili Komendo, bodo želeli čim hitreje pozabiti. Gostje so zmagali z neverjetnih 11:1 (Alen Rizvič).

Četrt stoletja kluba

Pred petindvajsetimi leti je Željko Gvozdič v Radovljico pripeljal taekwon-do. Nastal je klub, ki uspešno deluje še danes.

Matjaž Klemenc

Foto: Arhiv kluba

V preteklosti je bil v Radovljici od borilnih veščin najbolj poznan karate. V zadnjih letih ta primat drži taekwon-do.

V športnem parku v Radovljici, na igrišču za in-line, je Taekwon-do klub Radovljica praznoval 25-letnico neprekinjenega delovanja. Glavni »krivec«, da se je taekwon-do »prijel« v Radovljici, je Željko Gvozdič, ki je vsa ta leta trener v klubu. »Dobro se spomnim začetkov. V Radovljico sem prišel iz Zagreba. Tu sem se ustalil in se poročil s Slovenko. Pri tedanjem Karate klubu sem prosil, če mi odstopijo nekaj kvadratnih metrov, kjer bi sam lahko treniral taekwon-do. Hitro je postala zanimiva moja nenavadna tehnika, ki se je razlikovala od njihove. Vse več je bilo vprašanj na temo, kdaj bom ustanovil klub. Ni me bilo treba dolgo prositi in pred 25 leti je nastal Taekwon-do klub Radovljica. Ob uspehih so bili seveda tudi padci, ki pa nam jih je uspelo premostiti. Veseli me, da je taekwon-do v Radovljici ob številnih športih obstal,« je povedal Željko Gvozdič, letošnji dobitnik plakete Občine Radovljica. V dobrih treh urah, kolikor je trajala celotna prireditev, so člani Taekwon-do kluba Radovljica obiskovalcem prikazali ogrevanje, forme, lomljenje desk, borbe in specialne tehnike. Praznovanje kluba je s svojo prisotnostjo oplemenitil tudi župan Občine Radovljica Ciril Globočnik, ki je v tej priložnosti povedal: »Plaketa Občine Radovljica, ki jo je prejel vaš član Željko Gvozdič, je izraz našega spoštovanja do vašega kluba. Prepričan sem, da vam in ostalim športnim panogam v Radovljici občina nudi dobre pogoje za trening in da se lahko udeležujete različnih tekmovanj. Veseli me, da imate številne mlade tekmovalce, ki bodo v naslednjih letih predstavljali občino na tekmah doma in v tujini.« Klub šteje okrog sto članov, od teh jih je od 30 do 40 prisotnih na treningih.

Iz Črne gore z bronom

Slovenski padalci so na evropskem prvenstvu v Črni gori osvojili bronasto medaljo v skokih na cilj.

Matjaž Klemenc

V glavnem mestu Črne gore Podgorici je potekalo Evropsko prvenstvo v padalstvu, skokih na cilj in figurativnih skokih. Od Slovencev je najbolj navdušila moška ekipa (Roman Karun, Peter Balta, Borut Erjavec, Senad Salkič, Matej Bečan), ki je v skokih na cilj osvojila bronasto medaljo. Naši so začeli slabo, saj so si v prvih treh serijah nabrali kar nekaj zaostanka. Odlično je kazalo Madžarom in Francozom. Nestabilne vremenske razmere so prinesle zasuk. Na koncu so slavili Belorusi (–25 kazenskih centimetrov), drugi so bili Čehi (–26 cm), tretji pa Slovenci (–29 cm). Medaljo so si priborili z odlično zadnjo serijo. Posamezno v moški konkurenci je šla zmaga z Asztalosom na Madžarsko (–3 cm). Drugi je bil Fomin Belurusija (–4 cm) tretji pa Gurinovič Belorusija (–4 cm). Od naših predstavnikov je bil najboljši Karun na devetem mesti (–8 cm). Pri ženskah je zmagala Belorusinja Nikitsjuk (–7 cm), druga je bila Francozinja Ferrand (–9 cm), tretja pa Belorusinja Bokovaja (–13 cm). Maja Sajovic (–53 cm) se v neugodnih vremenskih razmerah ni znašla in na koncu zasedla zanjo skromno petintrideseto mesto. V mladinski konkurenci se je Igor Primec, član ALC Lesce, z 20 kazenskimi centimetri uvrstil na sedmo mesto. Zmagal je Čeh Chladek (–8 cm). Marko Veselič (–26) je bil dvanajsti. ''Škoda, ker nam ni uspelo izvesti še nekaj treninga doma, s čimer bi imeli ob koncu kakšen centimeter manj, a je tudi bron v takšni konkurenci vrhunski dosežek, s čimer smo zelo zadovoljni. Razmere so bile zelo neugodne, spremenljive, kar je najbolj okusila Maja Sajovic. Zadovoljni smo tudi z nastopom obeh mladincev,'' je prvenstvo na kratko ocenil trener Drago Bunčič.

Slovenska ekipa (Karun, Balta, Erjavec, Salkič in Bečan) je v skokih na cilj osvojila bronasto medaljo.

Kultura

Iz Argentine v Radovljico

Septembra je v Radovljici ob spremljavi imenitnega pianista Diega Licciardia z recitalom pesmi nastopil sloviti argentinsko-slovenski operni pevec Luka Debevec Mayer.

Marjana Ahačič

Luka Debevec Mayer se je rodil slovenskim staršem v Buenos Airesu, študiral je filozofijo in petje. Argentinsko združenje glasbenih kritikov mu je v zadnjih petnajstih letih kar štirikrat podelilo nagrado za najboljšega argentinskega pevca. V Radovljici je prejšnji teden nastopil že petič, tokrat prvič v Baročni dvorani Radovljiške graščine. Letošnjo turnejo po Slovenji bo zaključil s koncertom v cerkvi v Mengšu 30. septembra.

Foto: Primož Pičulin

Luka Debevec Mayer med koncertom v radovljiški graščini

Letos ste že petič v Radovljici, kako ste nas našli?
"Glavni pobudnik je gospod Mencinger. Neverjetno je, s kakšno neverjetno energijo se je lotil organizacije vsakokratnega koncerta!"

V rodni Argentini in južni Ameriki nasploh ste navajeni peti pred bistveno večjim občinstvom kot tu ...
"V resnici je zame vsak koncert enako pomemben. Pravzaprav sem najbolj na trnih takrat, ko se nekdo poroči, jaz pa moram peti Ave Marijo ..."

Še vedno zapojete tudi na kakšni poroki?
"Včasih sem več, ampak ja, še vedno kdaj. Sicer pa je vsak koncert zame kot ena poroka. Enkraten in neponovljiv. Drugače ne morem. Nekoč mi je neka psihologinja rekla, da vsakokrat pojem, kot da bi bilo zadnjič v življenju. Saj pravzaprav res ..., kaj pa vem, če bom naslednji dan še lahko. Petje, glasba toliko zahteva od človeka, da bi bilo enostavno škandalozno, če se ne bi pri tem popolnoma razdajal."

Se spomnite, kdaj ste prvič peli tu?
"Prva turneja je bila leta 1993. Zelo rad pojem v cerkvah, to je zame, kot bi bil v živem muzeju. Noben avditorij, noben teater pevcu ne nudi česa takega. Ob tem me na Slovenijo veže vse, kar sem. Pa še želim si čudovito glasbeno literaturo, ki včasih leži na polici, ker se je bojimo, ker se nam zdi pretežka. Slovenske cerkvene pesmi so čudovite! Imajo neverjeten melos, kjerkoli jih zapojem, jih vsi občudujejo! Že dvaindvajset let v stolnici v kraju, kjer sem doma, prirejam božične koncerte in vedno največji aplavz doživljajo ravno slovenske pesmi: Glej zvezdice božje, Božji nam je rojen sin ..."

Pa ni to predvsem zato, ker jih vi tako srčno zapojete?
"Seveda, a ljudje so vseeno enostavno navdušeni, posebej nad Marijinimi pesmimi. V njih je posebna notranja moč, duhovna predanost tistih, ki so jih napisali, in tistih, ki jih pojejo. Nosijo posebno energijo, ki jo je težko razložiti. Zame so slovenske Marijine in božične pesmi nenadkriljive. Takšnih ni na celem svetu, ob bok jim lahko postavimo le še črnske duhovne pesmi z njihovim ritmom."

Slovenska pesem je tista, ki vas je izoblikovala v otroštvu, kaj pa je tisto, kar vas kot pevca dela posebnega zato, ker ste tudi Argentinec?
"Morda svobodno izražanje. V tem smislu se morda Slovenci še vedno pobiramo od let, ko se nismo mogli."

Je kraj v Sloveniji, kjer bi si še želeli nastopati?
"Oh, seveda, v čisto vseh cerkvah, ampak to je seveda nemogoče ... Normalno, da bi rad nekoč pel v ljubljanski ali mariborski operi. Moda bi z veseljem tudi v Sloveniji pel na stadionu. Pri tem res uživam. Peti pred dvajset tisoč ljudmi je čudovit občutek. Ne zaradi lastnega ega, temveč zato, ker se takrat ustvarja nekaj zares posebnega. Zelo rad pojem tudi na odprtih prostorih, kjer si povezan z naravo."

Spremljate slovenske operne pevce?
"Seveda! Dvakrat sem bil tudi na tečaju pri sloviti Marjani Lipovšek, prav gotovo eni največjih pevk v zgodovini Slovenije. Žal se mi zdi, da je premalo priznana. Gospa Lipovšek je vrhunska kot pevka, pedagoginja in kot oseba nasploh."

Kam greste najprej, ko pridete v Slovenijo?
"K bratoma in sestri. Trije zdaj živijo v Sloveniji, trije smo ostali v Argentini."

Vas bomo naslednje leto spet videli v Radovljici?
"Če je le mogoče, z veseljem! Radovljica mi je posebej pri srcu."

Pridih Neaplja

Občinstvo, ki je konec avgusta do zadnjega kotička napolnilo Baročno dvorano Radovljiške graščine, je uživalo v čarobnem koncertu neapeljskih melodij.

Foto: Primož Pičulin

Čarobne neapeljske melodije, polne strasti in melanholije

Samo Lesjak

Poletni avgustovski večer je bil idealen za izvedbo novega projekta, originalno imenovanega Mandulinata a Napule, v izvedbi Kulturno umetniškega društva Theatrum Mundi, ki združuje lokalne ustvarjalce, člane društva in uveljavljene italijanske umetnike, prav tako člane društva. Ti so občinstvu v Baročni dvorani Radovljiške graščine pripravili čudovit koncertni večer neapeljskih melodij, ki ga je organizirala Eva Hribernik, sicer tudi nastopajoča flavtistka na koncertu Serenata v Neaplju. Nastopajočim – poleg Eve Hribernik tudi Domingo Stasi (tenor), Elena D'Angelo (sopran), Marco Paderni (klavir) in Delajda Didi Solin (igra) – je uspelo pričarati nepozabno doživetje ob znamenitih melodijah temperamentnega južnoitalijanskega mesta Neapelj, ki je zaradi svoje skrivnostne lepote upravičeno buril ustvarjalnost in fantazijo mnogih pisateljev in pesnikov vseh časov. Mnogi umetniki so opevali lepote neapeljskega zaliva, melanholijo mandolin, vulkan Vezuv, ki ga je Goethe opisal kot vrh pekla, ki se dviga iz raja, ekstravagantnost tamkajšnjih prebivalcev, navdahnjenih s strastmi življenja – vse to so zaobjeli nastopajoči v magičnem koncertu, ki so ga veličastno sklenili s klasiko O Sole Mio. Večna glasba, ki je tudi tokrat vsem segla globoko v srce.

Občinstvu v Baročni dvorani Radovljiške graščine so pripravili čudovit koncertni večer neapeljskih melodij, ki ga je organizirala Eva Hribernik, sicer tudi nastopajoča flavtistka na koncertu Serenata v Neaplju.

Slikarjev likovni dnevnik

V Galeriji Šivčeva hiša je na ogled razstava likovnih del slikarja Žarka Vrezca. Predstavlja se z Listi iz dnevnika, kot je avtor naslovil zbirko svojih vsakodnevnih likovnih zapisov.

Igor Kavčič

Radovljica – Akademski slikar Žarko Vrezec se v Galerijo Šivčeve hiše vrača po letu 2008, ko je v okviru predstavljanja slovenskih ilustratorjev in bogate zbirke ilustracij, ki jo hranijo v Muzejih radovljiške občine, razstavil svoj prav tako obsežen opus naravoslovnih ilustracij. Njegova razstava pred devetimi leti je bila prava uspešnica, saj je še nekaj naslednjih let potovala po galerijah po Sloveniji in doživela kar štirinajst ponovitev.

Tokrat se Vrezec predstavlja z izborom del iz cikla Listi iz dnevnika, ki je nastajal med leti 2012 do 2016, na ogled pa je postavil kar triinosemdeset likovnih del, slikarskih miniatur, enotnega formata 16 x 14 centimetrov. „Gre za del mojih vsakodnevnih izražanj, ki so dobila obliko dnevnika, v katerega sproti 'zapisujem' svoja razpoloženjska stanja. Zakaj mali format? Ta je primeren, ker z njim lažje realiziram trenutne ideje in zamisli, ki jih sicer ne bi mogel udejanjiti. Papir, na katerega delam, imam vedno pripravljen in zamisli lahko hitreje prenašam nanj," pojasnjuje Žarko Vrezec, ki serijo dodatno označuje za črno, ker dela vsebujejo nevtralno črno ozadje. Kot je dodal, tovrstne serije dnevniških zapisov bodisi v tem bodisi v nekoliko večjem formatu bolj ali manj sistematično slika že vse od devetdesetih let. „To je moj likovni dnevnik. Ker 'zapisi' nastajajo tako rekoč vsak dan, se jih je doslej nabralo že nekaj tisoč. Razstavljena serija je izbor in ima enotno podobo," poudarja Vrezec.

Foto: Igor Kavčič

Slikar Žarko Vrezec

Slikarja in njegova dela je na odprtju razstave in tudi v zgibanki predstavila kustosinja Galerije Šivčeva hiša Barbara Boltar: „Čeprav so slike zaključeni, avtentični zapisi avtorjevega trenutnega razpoloženjskega in čustvenega stanja, pa vsaka slika s svojimi likovnimi in kompozicijskimi elementi hkrati predstavlja tudi vir za nove asociacije in refleksije ter avtorja spodbuja k nadaljnjemu snovanju. Slike so izdelane v akrilnih barvah na papir ter z barvnimi svinčniki, ki so avtorjeva intervencija v sliko. Kot je povedal slikar, pri kolažu uporablja ostanke, ki nastajajo pri njegovem siceršnjem likovnem ustvarjanju. Torej gre za neke vrste likovno recikliranje. Slikarstvo, ki ga Vrezec predstavlja tokrat, je njegov prvi umetniški izraz, ki ga razvija od sedemdesetih let naprej. Slikanje ilustracij žuželk, rakovic, ptic in drugih naravoslovnih ilustracij pa mu nudi nekakšen stik z zemljo. Razstava Listi iz dnevnika bo na ogled še do konca meseca.

Lepo okrašena miza je del dobrodošlice, s katero vabljencem sporočamo, da so zaželeni in da jih čaka nepozaben dogodek. Preden pa se lotimo okrasitve mize, je pomembno, da vemo, za kakšen namen krasimo mizo, za koga mizo pripravljamo. V knjigi je opisanih14 posebnih pogrinjkov s številnimi fotografijami, dodani pa so še jedilniki za ta namen in opisi receptov zanimivih jedi.

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Bleiweisova cesta 4 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04/201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.
Če jo naročite po pošti, se poštnina zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.

12,50 EUR + poštnina

www.gorenjskiglas.si

Gorenjski Glas

Zanimivosti

Vseslovensko srečanje

Društvo Šola zdravja – podružnica Obala je na prvo septembrsko soboto v Piranu organiziralo deveto vseslovensko srečanje skupin Šole zdravja.

Foto: Ubald Trnkoczy

Ivanka Korošec

Skoraj tisoč udeležencev se je zbralo na Tartinijevem trgu, med njimi so bili seveda tudi člani in članice leške in radovljiške skupine. Čeprav napovedi niso bile naklonjene telovadcem, so se dežju čudežno izognili. Zbrane »oranževce« (telovadci vedno nosijo oranžne majice), ki so jih za začetek navdušili odlični nastopi že v svetu znane slovenske skupine Flip, so pozdravili piranski župan Peter Bossman, vodja obalne podružnice Ema Perkovič ter predsednica Društva šola Zdravja Zdenka Katkič.

Telovadbo je vodil ruski zdravnik Nikolay Grishin, idejni vodja in ustanovitelj Društva Šola zdravja, ki je tudi tokrat poudaril, da so vaje primerne za ljudi vseh starosti, ker niso zahtevne, ter za vsako vajo razložil, kako se pravilno izvede in za kaj je kakšna vaja dobra. Polurna telovadba na prostem se izvaja že v 57 slovenskih občinah, kjer po njegovi metodi "1000 gibov" vsako jutro pol ure ob 7.30 – ne glede na vreme ali nizke temperature – telovadi okrog tri tisoč članov.

Po telovadbi so se začele aktivnosti po lastni izbiri. Štirje vodiči so popeljali skupine oranževcev po vijugastih piranskih uličicah. Eni so se peljali z ladjico in si ogledali Piran z drugega zornega kota. Drugi so si ogledali Pomorski muzej, razstavo školjk, tretji so se razveselili filma o zgodovini Pirana v 3D-tehniki, nekateri pa so si privoščili še kopanje v morju, saj je bil dan kljub slabim napovedim lep in sončen.

Telovadni dan v Piranu so zaključili prijetno, polni novih vtisov, med sodelujočimi pa se vedno spletejo tudi nove prijateljske vezi. Prav gotovo je to tudi promocija tega programa, ki ga podpira tudi Ministrstvo za zdravje RS in je del aktivnosti Nacionalnega programa Dober tek, Slovenija, s katerim želijo izboljšati prehranjevalne in gibalne navade prebivalstva.

Strastni ljubitelj narave Peter Wohlleben na podlagi najnovejših znanstvenih spoznanj, ki jih podkrepi z opažanji in izkušnjami z živalmi iz prve roke, osvetli neznani svet: zapletene vedenjske vzorce živali v gozdu in na domačem dvorišču, njihovo čustveno življenje in zavest. In tako bralcu postane jasno, da so nam živali veliko bliže, kot smo bili prepričani. Čudovita, poučna in osupljiva knjiga!

194 strani; 200 x 125 mm; mehka vezava
Cena knjige je 19,90 EUR + poštnina

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Bleiweisova cesta 4 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04/201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.
Če jo naročite po pošti, se poštnina zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.

www.gorenjskiglas.si
Gorenjski Glas

Visok jubilej društva

S svečano prireditvijo v Radovljiški graščini je Fotografsko društvo Radovljica obeležilo sedemdesetletnico aktivnega delovanja.

Matjaž Klemenc

Predsednik društva Justin Zorko in župan Ciril Globočnik sta Severinu Golmajerju, Adiju Finku in Ivanu Pipanu podelila posebna priznanja.

Radovljiški fotografi so bili najprej organizirani kot sekcija Fotografskega društva Jesenice; letos mineva sedemdeset let, kar je bilo ustanovljeno. V tem obdobju se je v fotografiji marsikaj spremenilo: od črno-bele fotografije do analogne in današnje digitalne, ostaja pa dejstvo, da ima vsaka fotografija še vedno svoje sporočilo. V okviru praznovanja 70. obletnice ustanovitve radovljiškega fotografskega društva je v Graščini na ogled razstava, na kateri se poleg avtorjev domačega društva predstavljajo še avtorji Fotokluba Blenda 22 iz Feldkirchna ter Associazione Rolano per Tutti iz Trsta.

Čast odprtja je pripadla radovljiškemu županu Cirilu Globočniku, ki je posebej poudaril dobro sodelovanje s Fotografskim društvom Radovljica v projektu Dogodki v občini Radovljici od začetka do konca leta. Iz Fotografske zveze Slovenija je bil prisoten podpredsednik zveze Janez Kukec. Svoje misli je podal tudi predsednik Fotografskega društva Justin Zorko: »Veseli me, da ste se zbrali v tako velikem številu, kar potrjuje, da fotografija skozi vseh teh 70 let ne izgublja svoje moči. Sedemdeset let delovanja društva je spoštljiva starost. V teh letih je društvo doživljalo tako vzpone kot padce, pa naj bo to v strokovnosti, v tehniki fotografiranja ali v sami organizaciji društva. Veseli me, da jubileja ne praznujemo sami. Še posebej pa me veseli, da so med nami tisti, ki so bili prisotni, ko se je društvo ustanavljalo. Moja želja je, da se ohrani dokumentarna fotografija, ki bo zanamcem pokazala življenje, arhitekturo, običaje in naravo današnjega časa. V društvu si bomo prizadevali, da bomo uspešni in enakovredni ostalim fotografskim društvom na državnih in mednarodnih tekmovanjih.« Na praznovanju so bili omenjeni člani društva, ki so v njem več kot pet let (bronasto priznanje), več kot deset let (srebrno priznanje) in več kot petnajst let (zlato priznanje). Bronasto priznanje: Petra Grimani, Vida Markovc, Petra Petan, Tomaž Sedej, Simon Senica. Srebrno priznanje: Marjan Resman, Justin Zorko. Zlato priznanje: Matjaž Klemenc, Žarko Petrovič, Aleš Serajnik, Anica Šolar, Ana Novak Žemva, Klementina Žemva, Štefan Žemva. Imenovani bodo priznanje prejeli na občnem zboru. Na prireditvi, iz rok predstavnikov Javnega sklada za kulturne dejavnosti Slovenija, so bila vročena priznanja tistim, ki so že več kot trideset let dejavni v društvu: Benjamin Vrankar, Drago Vogrinec, Janez Resman, Dušan Barič, Janez Zaletel, Anica Prešern. Najdlje sta zvesta društvu Ivan Pipan, z 62 let delovanja in z letom manj Jakob Gnilšak. Na koncu so bila podeljena še tri posebna priznanja. Prejeli so jih Severin Golmajer, prvi predsednik društva, za organizacijo, vodenje in delo v društvu, Adi Fink za organizacijo, vodenje in delo v društvu ter Ivan Pipan za dolgoletno delo in vodenje društva.

Močni fantje vse uspešnejši

Ekipa močnih fantov, ki deluje v okviru Kulturnega in športnega društva Veterani Zgornja Gorenjska, je tudi letos dosegala lepe uspehe.

Ivanka Korošec

Letos so tekmovali na petih državnih tekmovanjih, in ker tekmujejo v dveh kategorijah, so osvojili kar deset pokalov. Na zadnjem tekmovanju v Juršincih so bili v kategoriji do 900 kg četrti, v kategoriji do 1100 kg pa tretji. Tretje mesto so dosegli tudi v skupni uvrstitvi. »Do sedaj smo tekmovali v kategoriji do 1100 kg, v letošnjem letu pa smo dobili nekaj novih tekmovalcev, tako da lahko tekmujemo še v kategoriji do 900 kg. Prijavljenih je 22 tekmovalcev, vendar je kljub temu včasih težko sestaviti dobro ekipo, saj se zgodi, da prav na tekmi nekaterih ni," je ob zaključku sezone povedal vodja ekipe Božo Repovž iz Lesc.

Konec avgusta so tekmovali v Matuljah pri Opatiji. Med osmimi močnimi ekipami so zasedli peto mesto, saj so bili, kot pravi Božo, bolj »rezervisti«. Vse pa so dali od sebe že naslednji dan, ko je bilo tekmovanje v vlečenju vrvi za najmočnejše slovenske fante v Gornji Radgoni na sejmu Agra. »Bila je prava poletna nedelja s temperaturami nad 35 stopinj, ko smo se na sejemski maneži na sejmu pomerili z drugimi ekipami. V ekipi, ki jo vodim, so bili: Klemen Pribožič, Aleš Ponikvar, Jure Lindič, Gašper Pečarič, Andrej Gorenjc in Aleš Bavdek. Ta je bil s 180 kg najtežji v naši ekipi. Osvojeni pokal v obliki prekmurskega vrča nam tudi največ pomeni, saj je to tekmovanje najbolj medijsko odmevno in ima tudi največ gledalcev.«

Naši močni fantje se vedno udeležujejo tudi tekmovanj veteranov vojne za Slovenijo, ki so vsako leto v drugem kraju. Letos je bilo v Hočah, prišlo je kar 22 ekip. »Pred desetimi leti, ko smo začeli s tekmovanji, so nas vsi potegnili čez črto. Naslednje leto smo že premagali eno ekipo, in ko smo začeli resneje trenirati, smo bili drugi, nato pa pet let zapovrstjo prvi. Prvenstva so kar naporna, zvrstijo se spomladi in jeseni, navadno kar več koncev tednov zapored.«

Vodja ekipe in trener Božo Repovž ob osvojenih pokalih

Božo je še povedal, da na treningih, ki jih imajo pri veteranskem domu v Radovljici, moč nabirajo tako, da 523-kilogramski, z betonom napolnjen sod pet ali šest članov ekipe dviga do višine 1,6 metra, to je toliko, kolikor je tudi dolžina pri vlečenju vrvi. Z izjemo Gornje Radgone na drugih tekmovanjih finančnih nagrad ni, tako da so močni fantje odvisni od lokalnih sponzorjev.

Za zaključek sezone si bodo organizirali piknik, nato pa bodo imeli sestanek, na katerem si bodo začrtali cilje za prihodnost.

Zanimivosti

Obiskala prijatelje, ki ji pomagajo

Nima Sangmo, budistična nuna iz Nepala, ki v Katmanduju vodi sirotišnico za tamkajšnje otroke, je v začetku septembra obiskala prijatelje v Sloveniji. Posebej vesela je bila srečanja z Leščanom Otom Žanom, ki ji pomaga že ves čas, kar sta se pred dvema letoma in pol spoznala v izjemnih razmerah takoj po katastrofalnem potresu v Katmanduju.

Marjana Ahačič

Nima Sangmo je v Slovenijo prišla le za nekaj dni, da bi se srečala s prijatelji, ki ji pomagajo pri vzdrževanju njene hiše za osirotele otroke v Katmanduju. Živela je pri družini Žan v Lescah in si nekaj časa vzela tudi za ogled Gorenjske. Posebej toplo pri srcu ji je bilo, ko je obiskala Dom dr. Franceta Bergelja za starejše občane Jesenicah. »Vzdušje je bilo res lepo, polno dobre energije, ljudje prijazni in zadovoljni,« je povedala po obisku. Pravi, da si želi, da bi nekoč doma tudi sama skrbela za starejše.

Dan, ki je spremenil življenja

Oto Žan se tudi po dveh letih in pol kristalno jasno spominja sobote, 25. aprila 2015, ko ga je iz postelje v enem od hotelov v Katdmanduju, glavnem mestu Nepala, v beg iz stavbe pognal močan potres. Namesto na načrtovanem trekingu sta s prijateljico Urško Rebec z Bleda naslednje dni do odhoda domov preživela v bližnjem parku, skupaj z družino, ki je vodila hotel.
Takrat, pravi, sta z Nepalom in Nepalci spletla posebne vezi. »Zelenico sva si delila tudi z družino, ki je imela v lasti hotel, v katerem sva preživela prvo noč. Brez njihove pomoči in skrbi za naju bi bilo najino bivanje pod milim nebom močno oteženo.« Prav tam sta spoznala Nimo Sangmo, sestro upravnice hotela. Nima je budistična nuna, ki skrbi za majhno sirotišnico s takrat sedmimi, zdaj pa že petnajstimi otroki blizu templja Swayambhunath v Katmanduju.
»Po tistih dneh, ki sva jih preživela v parku z ljudmi, ki so bili, čeprav so ostali brez vsega, pripravljeni z nama deliti karkoli, je bila moja prva misel, kako pomagati,« je že ob prihodu domov povedal Oto in skupaj z Urško takoj začel z organizacijo akcije zbiranja pomoči za Nepal. Pripravil je razstavo fotografij, ki jih je posnel v dneh po potresu, in s predavanji skušal spodbuditi ljudi za pomoč Nepalu, kjer je potres takrat vzel več kot osem tisoč življenj.

Pomagata, kot le moreta

Oto se je čez pol leta vrnil v Nepal, takrat skupaj s prijateljico Manco Čuješ, ki jo s to čudovito daljno deželo prav tako povezuje dolgoletno prijateljstvo. Seveda sta obiskala tudi Nimino sirotišnico. »Živijo kot družina, Nima jim nudi topel dom, kjer imajo možnost razvijati svoje talente,« sta življenje v katmandujski sirotišnici opisala Manca in Oto. »Nima jih uči samostojnosti in bratstva, povezanosti in skrbi za druge,« je povedal Oto, ki vedno, kadar izve za koga, ki od nas odhaja v Katmandu, skuša do svoje zdaj že prijateljice Nime spraviti nekaj denarja. Na ta način namreč pomoč doseže največji učinek. »Pošiljanje paketov ali nakazovanje denarja je tako komplicirano in dolgotrajno, stroški s tem pa tako veliki, da vse skupaj nima posebnega smisla,« sta povedala Manca in Oto. »Najbolj lahko pomagamo prav s konkretnimi donacijami, s katerimi Nimi olajšamo plačevanje najemnine za stavbo, v kateri živi z otroki, nakup hrane in oblačil ter plačevanje šolnin.« Nima je namreč prepričana, da otrokom, ki so novi dom našli pri njej, predvsem izobrazba lahko pomaga do boljše prihodnosti.

Peljal jo je na Vršič, kjer je bila navdušena nad žganci, za naše gore pa je ob pogledu na vršace Julijskih Alp rekla, da se ji zdijo – nizke.

Dom za petnajst sirot

Kot pravi, je prvi dve siroti našla ob cesti, ko se je peš vračala v vas, od koder izhaja njena družina. »Vprašala sem ju, zakaj nista v šoli, pa sta povedala, da sta brez staršev, širša družina pa nima denarja, da bi ju poslala v šolo. Šla sem do starih staršev, ki so me prosili za pomoč, v Katmanduju uredila prostor, kjer smo lahko živeli, in prišla sta k meni. Ko se je razvedelo, da skrbim zanju, so prihajale vedno nove sirote,« še pove. "Ostanejo lahko, kolikor časa hočejo. Predvsem bi rada, da zrastejo v prijazne ljudi, ki jim je mar za druge. Prepričana sem tudi, da bodo imeli, če bodo izobraženi, boljše možnosti v življenju. Verjamem, da bodo po moji smrti nadaljevali moje delo." Nimi pri skrbi za otroke pomagajo njena družina ter prijatelji, ki jih ima zunaj Nepala. Že desetletje je v tesni navezavi z družino iz Slovaške, ki jo je letos povabila na obisk. »Ko sem bila tam, sem povprašala, ali bi lahko ob tej priložnosti na kratko obiskala še Slovenijo, pa so mi omogočili tudi to,« še pove s širokim nasmehom.

Gore so videti nizke

Na vprašanje, ali smo si Nepalci in Slovenci v čem podobni, po kratkem razmisleku odgovori, da se oboji radi na široko nasmehnemo. Sicer pa je ob prihodu v Slovenijo najprej opazila, kako čisto je pri nas. "Z otroki, za katere, medtem ko sem v Evropi, skrbijo moji prijatelji, se pogovarjam po telefonu. Pravijo, naj bom tu, daleč od doma, zelo previdna," se še nasmeji. "Ko pa jih vprašam, kaj naj jim prinesem s tega potovanja, pa vedno rečejo, da bi radi čokolado."
Oto je povedal, da je na njegovo vztrajanje Nima pri nas vendarle doživela tudi košček turizma. Peljal jo je na Vršič, kjer je bila v Tonkini koči navdušena nad pristnimi slovenskimi žganci, za naše gore pa je ob pogledu na mogočne vršace Julijskih Alp rekla, da se ji zdijo – nizke.

Nima Sangmo, Oto Žan in Manca Čuješ na predavanju o Nepalu, ki so ga pripravili v Ljubljani.

Oto Žan in Manca Čuješ sta Nimino sirotišnico obiskala kmalu po potresu leta 2015. / Foto: Arhiv Ota Žana

Tudi letos Langusova gibanica

V petek, 1. septembra, so v Radovljici, v Predtrgu, pripravili že deveto srečanje prebivalcev Langusove ulice, imenovano Langusova gibanica. Tudi tokrat so se tekači in pohodniki odpravili čez Fuxovo brv do Kamne Gorice, zvečer pa pripravili piknik in tako nadaljevali tradicijo vsakoletnega veselega druženja stanovalcev, ki živijo v isti soseski. Kljub temu, da jim vreme letos ni bilo najbolj naklonjeno, so dan in nato včere preživeli v veselem športno - zabavnem vzdušju.

Tekači in pohodniki na cilju poti, v Langusovi rodni Kamni Gorici

Zanimivosti

Srečo je našel v ustvarjanju

Zvone Ivanović iz Lesc se že skoraj vse življenje ukvarja z likovnim ustvarjanjem. Najraje slika naravo, njegovi najpogostejši tehniki sta akvarel in pastel. Slika tisto, kar ga spremlja v življenju.

Ivanka Korošec

Zvone Ivanović iz Lesc je že v otroštvu izražal močno nagnjenje do likovne umetnosti, a ni imel možnosti za šolanje v tej smeri. Svoji ljubezni, slikanju, se je posvetil kasneje, ko je iz rodne Srbije prišel živet v Lesce, delal pa je v Verigi, kjer je bilo med njegovimi sodelavci kar nekaj likovnikov. Že pred več kot tridesetimi leti se je včlanil v likovno društvo Dolik Lesce, se izobraževal pri priznanih slikarjih in svoja dela predstavil na samostojnih in skupinskih razstavah.

Rodil se je 9. septembra 1953 v kmečki družini v Mačkatici, v majhnem kraju 370 km južno od Beograda. V času Zvonetovega rojstva je imel kraj več kot tisoč prebivalcev, v naslednjih desetletjih pa se je zaradi odseljevanja v večja mesta število močno zdesetkalo. Bil je najmlajši od osmih otrok. Po končani osemletki se je vpisal na najbližjo srednjo šolo in postal strojni tehnik. Po odsluženi vojaščini je slučajno srečal prijatelja, ki je kot oficir živel v Sloveniji, in ta mu je poslal pošto, naj pride v Lesce na razgovor za službo. Tako je Zvone leta 1978 zapustil rodni kraj in prišel v leško Verigo, kjer so ga sprejeli v delovno razmerje kot tehničnega risarja.

Zvone Ivanović z eno od svojih slik

»Prideš in misliš, da boš ostal tu le kratek čas,« razmišlja Zvone, »pa se je zdaj nabralo že veliko let ...« V Verigi je opravljal različne delovne naloge – bil je tudi tehnolog in analitik časa. Med sodelavci je bilo nekaj likovnikov, s katerimi je Zvone hitro navezal prijateljske stike, in ti so ga leta 1983 včlanili v likovno društvo Dolik Jesenice. V tistem času si je ustvaril tudi družino, vendar je zakon kasneje razpadel. Hči je nekaj časa živela pri njem, odkar pa si je ustvarila lastno družino na Bledu, živi sam.

Po stečaju Verige je bil nekaj let brez zaposlitve in tedaj se je aktivno ukvarjal s slikanjem. Časi pa so postajali vse slabši, zato je moral pristati na prekvalifikacijo in se zaposlil kot varnostnik.

»Zdaj sem na čakanju, manjka mi še eno leto do upokojitve. Moj vzornik je bil akademski slikar Jaka Torkar. Po rodu je bil Leščan, živel pa je na Javorniku. Ni bil le slikar, temveč tudi ilustrator, grafik in kipar. Pri njem sem opravil svoj prvi likovni tečaj. Znanje, ki ga ni nikoli preveč, sem nadgrajeval še s tečaji pri akademskih slikarjih Tonetu Račkemu in Janezu Kovačiču. Udeležujem se tudi likovnih kolonij, ex tempor in drugih oblik likovnega udejstvovanja. Dandanes pa nam tudi internet ponuja obilo možnosti za vsakovrstna izobraževanja.«

Po njegovem mnenju mora vsaka slika imeti okvir. »Ker sem vedno imel težave s steklarjem in so hoteli uporabiti pač okvirje, ki so jih imeli na zalogi, sem slike začel uokvirjati sam. Vsak umetnik sam najbolje ve, kako opremiti sliko, da bo njen značaj čim bolj prišel do izraza. Tako slike okvirjam zase in za prijatelje.«

Najraje slika naravo, njegovi najpogostejši tehniki sta akvarel in pastel. »Slikam tisto, kar me spremlja v življenju.«

Najraje slika naravo, njegovi najpogostejši tehniki sta akvarel in pastel. »Slikam tisto, kar me spremlja v življenju. To je realizem in včasih ga želim preseči, vendar kar ne morem iz svoje kože. V vsaki sliki pusti slikar del svoje duše, na nekatere pa se še posebej navežeš. Imel sem nekaj samostojnih, nekaj pa skupinskih razstav. Vsaka je povezana s stroški, saj splošnega interesa za umetnost ni. To ni dobro, vendar je takšno stanje duha v naši družbi.«

Po njegovem mnenju mora vsaka slika imeti okvir. »Ker sem vedno imel težave s steklarjem in so hoteli uporabiti pač okvirje, ki so jih imeli na zalogi, sem slike začel uokvirjati sam. Vsak umetnik sam najbolje ve, kako opremiti sliko, da bo njen značaj čim bolj prišel do izraza. Tako slike okvirjam zase in za prijatelje.«

Poleg slikarstva ima Zvone še en konjiček, in to so rože. S ponosom pokaže nekaj fotografij svojega balkona, ki se kar šibi pod odejo iz cvetočih surfinij in drugih čudovitih lončnic. »Že večkrat smo dobili nagrado za najlepšo večstanovanjsko zgradbo. Vesel sem, če se ob mojem balkonu ustavijo mimoidoče gospe in me sprašujejo, kako ravnati z rožami, da tako lepo cveto."

Zvone je tudi filatelist; le nekaj znamk mu manjka, sicer pa ima vse serije slovenskih znamk, izdane od osamosvojitve naprej, Razveseljuje ga triletni vnuček, rad pa gre tudi v hribe. »Če me ne bi bolelo koleno, bi hodil več. Tako pa imam okvaro kolena, greh iz mladosti, ko sem se ukvarjal z nogometom. Zdravnik mi je prepovedal hoditi v hribe, a včasih se prekršim, tako da grem na sv. Peter ali do Planince. V življenju se je treba pač prilagajati. Vendar je vsako obdobje po svoje lepo.«

Slikarstvo mu veliko pomeni in mu napolnjuje življenje z energijo in radostjo. V prihodnosti bi po dolgem času spet rad pripravil razstavo svojih del. V zvezi z razstavami pa je še dejal: »Lepo je, če na odprtje razstave pride veliko ljudi, saj s tem umetniku dajo spodbudo in priznanje za njegovo delo, četudi imajo morda glede slik svoje mnenje. To je tudi kraj za druženje, vendar opažam, da ljudje postajajo vedno bolj zaprti vase, apatični in slabega razpoloženja. Vendar sreče ni v denarju, sreča je v ustvarjanju. Rad imam vedre ljudi in prepričan sem, da je ustvarjalnost najboljša rešitev za vse vrste problemov."

OPTIKA MESEC VIDA MIHELČIČ S.P., CESTA MARŠALA TITA 31, JESENICE

OČESNA AMBULANTA
optometristični pregledi
okulistični pregledi
predpisi kontaktnih leč in kontrolni pregledi

OPTIKA
korekcijska očala
mehke in poltrde kontaktne leče
modna sončna očala
športna sončna očala
sončna očala z dioptrijo

OPTIKA MESEC BLED
Poslovni center Union,
Ljubljanska cesta 11,
Bled

OPTIKA MESEC JESENICE
Cesta maršala Tita 31,
Jesenice

tel + 386 (0)4 583 26 63
www.optika-mesec.com

Pripravili sklop predavanj

Marjana Ahačič

Kulturno društvo Sotočje in Župnija Radovljica to jesen v Slomškovi dvorani radovljiškega župnišča pripravljata sklop zanimivih predavanj. Tako bo 13. oktobra ob 18.30 na sporedu predavanje Marijana Veternika z naslovom Pričevanje eksorcista, 27. oktobra ob 19. uri predavanje dr. Melite Silvester Vdihniti življenje življenju, 17. novembra ob 18.30 bo Alenka Bole Vrabec predstavila sv. Edith Stein, 1. decembra ob 18.30 pa bo dr. Matej Geršič govoril o sledovih krščanstva in pokrajinah v severovzhodni Afriki. V atriju župnišča je še do konca meseca na ogled razstava Staneta Adama Stara Radovljica v pismih in podobah.

Sklop jesenskih dogodkov Društva Sotočje se je začel prejšnji petek, ko se je Avguštin Mencinger v Slomškovi dvorani radovljiškega župnišča pogovarjal z olimpijcem dr. Francijem Petkom. / Foto: Primož Pičulin

Prireditve

22. september–13. oktober 2017

PETEK, 22. SEPTEMBRA

Glasbeni večer z ansamblom Veseli Begunjčani, ob 19.00, Gostilna Avsenik Begunje

PETEK–NEDELJA, 22.–24. SEPTEMBRA

Medeni vikend v restavracijah: Gostilna Lectar, Gostilna Kunstelj, Gostišče Draga, Gostilna Lambergh, Gostišče Tulipan: od petka do nedelje lahko poskusite medene menije v izbranih gostiščih v občini Radovljica.

SOBOTA, 23. SEPTEMBRA

Festival medu in Dan medu v kulinariki, od 10.00 do 17.00, tržnica s ponudbo čebeljih pridelkov in izdelkov in dobrotami lokalnih kmetij, ustvarjalne delavnice za otroke, izdelava dražgoških kruhkov, tekmovanje v določanju vrste medu, medeni koktajli in medeno pivo, organizirani ogledi apiterapevtskega čebelnjaka in čebelarskega centra s predstavitvijo čebelarstva, Čebelarski center Gorenjske Lesce

Kingsman: Zlati krog, ob 17.30: akcijska pustolovščina, Linhartova dvorana Radovljica

Kvadrat, ob 20.00: komična drama, Linhartova dvorana Radovljica

SOBOTA, 23. SEPTEMBRA

Trd oreh 2, ob 16.00: sinhroniziran animirani film, Linhartova dvorana Radovljica

Viktorija in Abdul, ob 18.00: biografska drama, Linhartova dvorana Radovljica

Kingsman: Zlati krog, ob 20.00: akcijska pustolovščina, Linhartova dvorana Radovljica

NEDELJA, 24. SEPTEMBRA

13. DAN ODPRTIH VRAT na Ekološki kmetiji Porta, med 11.00 in 18.00, Ovsiše 55, Podnart

SEMINAR ZA ORGANISTE IN KONCERT, med 12.30 in 22.00, Cerkev Marijinega vnebovzetja Lesce

Trd oreh 2, ob 15.30: sinhroniziran animirani film, Linhartova dvorana Radovljica

Kvadrat, ob 17.30: komična drama, Linhartova dvorana Radovljica

Viktorija in Abdul, ob 20.15: biografska drama, Linhartova dvorana Radovljica

SREDA, 27. SEPTEMBRA

Ta veseli klub, od 17.00 do 19.00: druženje ob namiznih in družabnih igrah za otroke od 5. do 11. leta, Knjižnica A. T. Linharta Radovljica

Bravo! ob 20.00: komična avantura, Linhartova dvorana Radovljica

ČETRTEK, 28. SEPTEMBRA

Borg vs. McEnroe, ob 20.00: športna drama, Linhartova dvorana Radovljica

PETEK, 29. SEPTEMBRA

Dnevi evropske kulturne dediščine 2017, od 10.00 do 20.00: Muzeji radovljiške občine skupaj s sodelujočimi institucijami pripravljajo celodnevno živahno dogajanje na Linhartovem trgu, Linhartov trg Radovljica, v primeru dežja v Radovljiški graščini

Jogica za dojenčke, ob 15.30: mamice ob sproščujoči glasbi masirajo, delajo raztezne vaje in krepijo moč ter občutke zaznavanja telesa v prostoru. Brezplačno vadbo za dojenčke vodi Petra Arula, Knjižnica A. T. Linharta Radovljica.

Glasbeni večer z Ansamblom Zupan, ob 19.00, Gostilna Avsenik Begunje

Ameriški morilec, ob 18.00: akcijski triler, Linhartova dvorana Radovljica

Rudar, ob 20.15: biografska drama, Linhartova dvorana Radovljica

SOBOTA, 30. SEPTEMBRA

Lego Ninjago Film, ob 16.00: animirani film s podnapisi, Linhartova dvorana Radovljica

Rudar, ob 18.00: biografska drama, Linhartova dvorana Radovljica

Ameriški morilec, ob 20.00: akcijski triler, Linhartova dvorana Radovljica

NEDELJA, 1. OKTOBRA

11. pohod iz Otoč po okolici, ob 9.00: pohod iz Otoč do Peračice in Poti miru do Brezij. Približno 3 ure lahko hoje, odhod ob 9.00 z železniške postaje Otoče, ob 9.30 pa s Črnivca

Lego Ninjago Film, ob 16.00: animirani film s podnapisi, Linhartova dvorana Radovljica

Borg vs. McEnroe, ob 18.00: športna drama, Linhartova dvorana Radovljica

Mati! ob 20.00: grozljivka, Linhartova dvorana Radovljica

PONEDELJEK, 2. OKTOBRA

Odprtje slikarske razstave Društva upokojencev občine Radovljica, ob 16.30: galerija Avla Občine Radovljica

Prireditev ob dnevu starejših, nastop zbora Slavček Lesce, predstava Belanski impresarij v izvedbi KD Bohinjska Bela – Gledališče belansko, ob 18.00: Linhartova dvorana Radovljica

TOREK, 3. OKTOBRA

Hospickafe: Življenje in minevanje, ob 18.00: gostja voditeljice igralke Mance Ogorevc bo pesnica Neža Maurer, Knjižnica Radovljica

SREDA, 4. OKTOBRA

Glasbeni večer z ansamblom Gorenjski kvintet, ob 19.00, Gostilna Avsenik Begunje

Ta veseli klub, ob 17.00: druženje ob igrah za otroke 5–11 let, Knjižnica Radovljica

ČETRTEK, 5. OKTOBRA

KINO VOZIČEK, ob 11.00: film Kakršna mati, takšna hči, francoska komedija; v Linhartovo dvorano z oktobrom prihajajo kino predstave za mamice z vozički; na sporedu bodo vsak prvi četrtek v mesecu ob 11.00, Linhartova dvorana Radovljica

Bonton za male lumpe, ob 17.00: lutkovna predstava za otroke, stare vsaj 3 leta: Knjižnica Radovljica

PETEK, 6. OKTOBRA

Sapramiška 2 – Sapramišja sreča, za abonma Čebelice in čmrlji, ob 17.00, Linhartova dvorana Radovljica

Glasbeni večer s Hišnim ansamblom Avsenik, ob 19.00, Gostilna Avsenik Begunje

SOBOTA, 7. OKTOBRA

Letni koncert MePZ Ljubno z gosti ljudske pevke Predice iz Kamnika, ob 19.00: Športno društvo Ljubno

TOREK, 10. oktober

Dalmatinova Biblija – 433 let pozneje, predavanje, ob 19.30: Knjižnica Radovljica

SREDA, 11. OKTOBRA

Nošenje dojenčka, ob 10.00: Alenka Benedik, svetovalka in obporodna spremljevalka; Knjižnica Radovljica

Ta veseli klub, ob 17.00: druženje ob igrah za otroke 5–11 let, Knjižnica Radovljica

Glasbeni večer z Ansamblom Igor in zlati zvoki, ob 19.00, Gostilna Avsenik Begunje

PETEK, 13. OKTOBRA

Glasbeni večer s Hišnim ansamblom Avsenik, ob 19.00, Gostilna Avsenik Begunje

Razstave

OD 11. DO 30. SEPTEMBRA

Državniški obiski na Bledu skozi fotografski objektiv Mirka Vovka, Knjižnica A. T. Linharta Radovljica

MIRAN DANCE

Plesni klub Mirandance vas vabi k vpisu v plesne tečaje za mladino in odrasle v Lescah, na Koroški Beli, v Kranju, Medvodah, Ljubljani ...

Začetek tečaja bo v soboto, 23. 9. 2017, ob 19. uri v dvorani Kluba športa in zdravja, Alpska cesta 43, Lesce.

Prijave na 031 73 25 80 ali www.mirandance.com ali pa na samem dogodku.

Tudi v Lescah tečaj družabnega plesa

Marjana Ahačič

V soboto, 23. septembra, se v Lescah, v prostorih Centra zdravja in športa, začenja plesni tečaj družabnih plesov. "Tečaj je namenjen tako mladim kot odraslim, ki imajo veselje do plesa in druženja," je povedal mednarodno priznani trener športnih plesov, plesni učitelj in sodnik Miran Pritekelj, ki podobne tečaje že 15 let vodi na Koroški Beli, v Kranju pa še dlje. Plesni učitelj s tridesetletnimi izkušnjami se je na pobudo krajanov iz Lesc odločil, da druženje in rekreacijo ob glasbi in plesu omogoči tudi Leščanom, Radovljičanom in okoličanom. Kot pravi, ima s tovrstnimi delavnicami dobre izkušnje, udeleženci pa so predvsem navdušeni, ker jih ne uči zgolj plesnih korakov: uči jih plesati.

Prireditve ob dnevu starejših

Ob dnevu starejših bo v ponedeljek, 2. oktobra, ob 16.30 v galeriji Avla v prostorih občine odprtje slikarske razstave društev upokojencev občine Radovljica. Slikarje in njihova dela bo predstavila umetnostna zgodovinarka Maruša Avguštin, v kulturnem programu pa bosta sodelovala Miro Albinini in Simon Eržen. Ob 18. uri bo v Linhartovi dvorani sledila osrednja prireditev ob dnevu starejših, ki jo skupaj z občino organizira Zveza društev upokojencev občine Radovljica. Na prireditvi bo najprej nastopil Mešani pevski Slavček Lesce, nadaljevala pa se bo s predstavo Belanski impresarij v izvedbi KD Bohinjska Bela – Gledališče belansko. Razstava v galeriji Avla bo na ogled do 14. novembra, ob ponedeljkih, torkih in četrtkih od 8. do 15. ure, ob sredah od 8. do 17. ter ob petkih od 8. do 13. ure.

BETONARNA SAVA D.O.O., BLEJSKA DOBRAVA 123 B, BLEJSKA DOBRAVA

deželne novice GG

Dnevi evropske kulturne dediščine

Utrinek z lanske prireditve / Foto: Vida Markovc

Marjana Ahačič

Muzeji radovljiške občine tudi letos pripravljajo prireditev ob Dnevih evropske kulturne dediščine. Bogato dogajanje s številnimi delavnicami bodo pripravili v petek, 29. septembra, na Linhartovem trgu. za uvod pa bo predavanje profesorja Mihaela Jožefa Tomana z naslovom Voda, naravna in družbena dobrina, v četrtek, 28. septembra, ob 18. uri v projekcijski dvorani Radovljiške graščine.

Tema letošnjih Dnevov evropske kulturne dediščine je Voda – od mita do arhitekture. V Radovljici bomo tako na različne načine spoznavali vodo, njen pomen in svoj odnos do nje, so sporočili iz Mestnega muzeja. Glavnina dogajanja se bo odvila v petek, ko Muzeji radovljiške občine skupaj s sodelujočimi institucijami pripravljamo celodnevno živahno dogajanje na Linhartovem trgu.

Obiskovalci se bodo dopoldne od 10. do 12. ure in popoldne od 16. do 18. ure lahko preizkusili v različnih poskusih, poslušali pravljice, gradili mostove, spuščali mlinčke, fotografirali, si ogledali likovno razstavo, oblikovali posodice ...

Srčno napisana zgodba iz domačih krajev

Literarni prvenec Marijana Peternelja

244 STRANI, MEHKA VEZAVA, CENA 15 EVROV.

Knjigo prodajamo na Gorenjskem glasu, Bleiweisova 4 v Kranju. Za dostavo po pošti jo naročite po telefonu: 04/201 42 41 ali na elektronski naslov: narocnine@g-glas.si; poštnina se zaračunava po ceniku Pošte Slovenije.

Želimo vam prijetno branje

Roblekov dom je naj planinska koča

Obiskovalci gora so Roblekov dom na Begunjščici izbrali za najbolj priljubljeno planinsko kočo letošnjega leta. V akciji je sodelovalo 72 koč, planinci so podelili skoraj 70 tisoč glasov. Planinsko društvo Radovljica je tako že tretjič na vrhu izbora: lani in leta 2014 je namreč zmagal Valvasorjev dom pod Stolom, ki ga upravljajo. V nedeljo, 24. septembra, bo na Begunjščici sklepno praznovanje.

Marjana Ahačič

Foto: Arhiv PZS

Oskrbnika Rok in Zdenka Podpečan ter gospodar Roblekovega doma Zvone Stroj

Planinci in bralci www.siol.net so letos v prvem krogu izbirali med 72 planinskimi kočami (od skupno 181 planinskih koč, zavetišč in bivakov), ki imajo bodisi certifikat okolju in/ali družinam prijazna planinska koča bodisi vgrajeno čistilno napravo, sicer pa so znane po gostoljubnih oskrbnikih, okusni hrani in razgledni okolici, že z odločilnimi glasovi za uvrstitev v finale pa so pokazali, da cenijo trud oskrbnikov in odprta vrata planinskih koč, ki se trudijo za dobro počutje in toplo zavetje planincev.

V obeh krogih glasovanja so skupno podelili skoraj 70 tisoč glasov, za zmagovalca pa okronali Roblekov dom na Begunjščici, katerega oskrbovanje sta lani prevzela Zdenka in Rok Podpečan z Brezij. Med deseterico finalistov sta od gorenjskih planinskih postojank le še Krekova koča na Ratitovcu in Dom na Kofcah.

"Lani sva prevzela oskrbovanje Roblekovega doma in bila presenečena, da sva se uvrstila na drugo mesto v izboru za naj kočo, saj nisva poznala akcije. Takrat sem se pošalila, da naslednje leto startamo na zmago! Vidimo odzive obiskovalcev, zato smo pričakovali, da bomo tudi letos blizu, zmage pa res ne. Največje zadovoljstvo so seveda zadovoljni obiskovalci, naziv naj planinska koča pa je razveseljiv kazalnik tega in dodatna motivacija za naprej, da se še bolj potrudimo in imamo še večje veselje," je prve vtise strnila Zdenka in skromno dodala: "Roblek že ima ime in vzdušje, marsikdo reče, da ima posebno energijo, tako da je že veliko narejenega, oskrbniki pa le damo piko na i, z nasmehom na obrazu poskrbimo za dobro voljo in to, da lahko planinci kaj dobrega pojejo."

Kot še poudarjajo, Roblekovemu domu daje pečat tudi to, da do njega ne pripelje cesta, ampak le planinska pot. "Vsi rečejo, da to je pa še tista prava planinska koča, kjer ni avtomobilov. Vzpon je seveda plus za prave planince, ki so z razgledom izpred koče poplačani za ves trud, težko nam je pa za tiste, predvsem starejše, ki si želijo na Roblek, pa ne morejo več hoditi, zato se včasih pošalimo, da bi bila dobrodošla helikopterska linija enkrat na mesec," je še povedala Zdenka, ki je z legendarnim planinskim domom povezana že skoraj dve desetletji. Z možem sta pred 18 leti začela oskrbovati kočo s konji, vmes je oskrbovanje prevzel helikopter, nato pa znova osem let Podpečanova, ki sta oskrbniške izkušnje nabirala v pastirski koči na Lešanski planini pod Dobrčo, lani pa prevzela Roblekov dom. Dom še vedno oskrbujejo s konji, enkrat tedensko. Ker nimajo elektrike, kuhajo na štedilnik na drva, vir vode jim predstavlja deževnica, zato je tudi ponudba nekoliko skromnejša, razloži oskrbnica: "Prilagajamo se zmožnostim, ponujamo predvsem različne enolončnice, sama pečem tudi zavitek. Prisegamo na sveže pripravljeno in domačo hrano, opažamo pa tudi, da obiskovalci vse več naročajo hrano v koči in manj jedo svojo malico."

Valentin Rezar, predsednik Planinskega društva Radovljica, ki poleg Roblekovega in Valvasorjevega upravlja tudi Pogačnikov dom na Kriških podih, je ob tem povedal, da je največji izziv planinske koče napolniti čez teden. Sicer pa radovljiške planinske postojanke obiskuje vse več tujcev, ki so jih povabili tudi z lani izdano zgibanko v treh jezikih. Vse več obiskovalcev Roblekovega doma vsakič znova pričaka kakšna novost, saj so letos uredili nove sanitarije v notranjosti koče, shrambo v prizidku, kuhinja je bogatejša za nov zidan štedilnik, pred kočo pa stojijo nove lesene klopi in mize. Električni sistem so nadgradili z vetrnico in sončnimi paneli, v prihodnosti načrtujejo še nadgradnjo zajetja za vodo, so sporočili s Planinske zveze Slovenije (PZS).

Koča na Begunjščici je poimenovana po znanem radovljiškem lekarnarju Hugu Robleku (1871–1920). Roblek je svojo hišo v Radovljici z oporoko zapustil radovljiški podružnici Slovenskega planinskega društva, ki je v začetku tridesetih let prejšnjega stoletja iz izkupička zgradila Roblekov dom.

Do sredine septembra je bila koča odprta vsak dan, zdaj pa planince sprejemajo ob koncih tedna. To nedeljo, 24. septembra, bo na Robleku ob 11. uri praznovanje ob zaključku izbora za naj planinsko kočo 2017 s krajšim kulturno-zabavnim programom, predajo plakete zmagovalcem letošnje akcije, animacijami za mlado in staro ter delavnicami za otroke, so še sporočili s PZS.

Roblekov dom, najbolj priljubljena planinska koča leta 2017 / Foto: Arhiv PZS